

**T. C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı
Spor Yönetimi Bilim Dalı

**TENİS ANTRENÖRLERİNİN MESLEKİ YETERLİLİK
VE ETİK DEĞERLERE YATKINLIK DÜZEYLERİ
ARASINDAKİ İLİŞKİ**

Yüksek Lisans Tezi

Muhammet Beşir TANIR

Danışman
Doç. Dr. Aydın PEKEL

İstanbul – 2024

TEZ TANITIM FORMU

- Yazar Adı Soyadı** : Muhammet Beşir TANIR
- Tezin Dili** : Türkçe
- Tezin Adı** : Tenis Antrenörlerinin Mesleki Yeterlilik ve Etik Değerlere Yatkinlık Düzeyleri Arasındaki İlişki
- Enstitü** : İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
- Anabilim Dalı** : Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı
- Tezin Türü** : Yüksek Lisans
- Tezin Tarihi** : 04.01.2024
- Sayfa Sayısı** : 60
- Tez Danışmanı** : Doç. Dr. Aydın PEKEL
- Dizin Terimleri** : Antrenör, Tenis, Etik, Mesleki yeterlilik
- Türkçe Özet** : Bu çalışmanın temel amacı, tenis branşındaki yetkin antrenörlerin mesleki yeterlilik durumlarının etik değerlere yatkinlık düzeyiyle arasındaki ilişkiyi incelemektir.
- Dağıtım Listesi** : 1. İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsüne
2. YÖK Ulusal Tez Merkezine

İmzası

Muhammet Beşir TANIR

T. C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı

Spor Yönetimi Bilim Dalı

TENİS ANTRENÖRLERİNİN MESLEKİ YETERLİLİK
VE ETİK DEĞERLERE YATKINLIK DÜZEYLERİ
ARASINDAKİ İLİŞKİ

Yüksek Lisans Tezi

Muhammet Beşir TANIR

Danışman

Doç. Dr. Aydın PEKEL

İstanbul – 2024

BEYAN

Bu tezin hazırlanmasında bilimsel ahlak kurallarına uyulduğu, başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğu, kullanılan verilerde herhangi tahrifat yapılmadığını, tezin herhangi bir kısmının bu üniversite veya başka bir üniversitedeki başka bir tez olarak sunulmadığını beyan ederim.

Muhammet Beşir TANIR

.../.../2024

T.C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Muhammet Beşir TANIR' ın “**Tenis Antrenörlerinin Mesleki Yeterlilik ile Etik Değerlere Yatkinlık Düzeyleri Arasındaki İlişki**” adlı tez çalışması, jürimiz tarafından Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı Spor Yönetimi Bilim Dalı YÜKSEK LİSANS tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan

Doç. Dr. Arif ÇETİN

Üye

Doç. Dr. Aydın PEKEL

(Danışman)

Üye

Dr. Öğr. Üyesi Okan KILIÇKAYA

ONAY

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

.... / / 2024

Prof. Dr. İzzet GÜMÜŞ

Enstitü Müdürü

ÖZET

Bu çalışmanın temel amacı, tenis branşındaki yetkin antrenörlerin mesleki yeterlilik durumlarının etik değerlere yakınlık düzeyiyle arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel (korelasyonel) tarama modeli tercih edilmiştir. Araştırmanın evrenini Türkiye genelinde aktif olarak görev yapan Federasyon lisanslı tenis antrenörleri oluştururken, Örneklemi ise kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenen (n=318) Federasyon onaylı gönüllü tenis antrenörlerinden oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplamak amacıyla, online anket uygulaması şeklinde Google Formlar platformu kullanılmıştır. Katılımcılara kişisel bilgi formu, Antrenör Yeterlilik Ölçeği – II ve Antrenörlerin Meslek Etiği Davranışları ölçekleri uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS paket programına girilerek, analizler bu program vasıtasıyla gerçekleştirilmiştir. Hipotezlerin sınanmasında; normallik analizi, tanımlayıcı analiz ve parametrik hipotez testlerinden Bağımsız örneklem T-testi ve One-way ANOVA analizi uygulanmıştır. İlişki düzeylerini belirlemek için Pearson Korelasyon Analizi tercih edilmiştir. İstatistiksel olarak $p<0,05$ anlamlı kabul edilmiştir.

Sonuç olarak; Tenis Antrenörlerinin Meslek mesleki yeterlilik düzeyleri ile yaş değişkeni arasında istatistiksel olarak bir fark tespit edilememiştir.

Tenis Antrenörlerinin Meslek mesleki yeterlilik düzeyleri ile cinsiyet değişkeni arasında istatistiksel olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tenis Antrenörlerinin Etik Değerlere Yakınlık Düzeyleri alt boyutlarından Profesyonellik, Saygı ve Hoşgörü alt boyutları ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tenis Antrenörlerinin mesleki yeterlilik düzeyleri alt boyutlarından Motivasyon, Karakter Oluşumu, Teknik Öğretim ve Fiziksel Kondisyon alt boyutları ile kademe belgesi değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tenis Antrenörlerinin Etik Değerlere Yakınlık Düzeyleri alt boyutlarından Profesyonellik alt boyutu ile kademe belgesi değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tenis Antrenörlerinin mesleki yeterlilik düzeyleri alt boyutlarından Motivasyon, Oyun Stratejileri, Karakter Oluşumu ve Fiziksel Kondisyon alt boyutları ile mesleki deneyim süresi değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tenis Antrenörlerinin Etik Değerlere Yatkınlık Düzeyleri alt boyutlarından Profesyonellik ve Hoşgörü alt boyutları ile mesleki deneyim değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Aynı zamanda antrenörlük yılı ile antrenör olma nedenleri karşılaştırıldığında genç antrenörlerin antrenörlüğü para kazanmak amacıyla düşünürken daha fazla yıldır antrenörlük yapan antrenörlerin birincil amacının spora hizmet etmek ve sevdirmek olduğu sonucuna varılmıştır.

Tenis Antrenörlerinin mesleki yeterlilik düzeyleri alt boyutlarından Motivasyon, Oyun Stratejileri, Karakter Oluşumu ve Teknik Öğretim alt boyutları ile eğitim düzeyi süresi değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Tenis Antrenörlerinin Etik Değerlere Yatkınlık Düzeyleri alt boyutlarından Sorumluluk ve Hoşgörü alt boyutları ile eğitim düzeyi arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler : Antrenör, Tenis, Etik, Mesleki yeterlilik

SUMMARY

The primary objective of this study is to investigate the nexus between the professional expertise of tennis coaches in Turkey and their inclination towards ethical values. This research employed a correlational survey approach, a methodology within the quantitative research paradigm. The study of population comprised actively working Federation-licensed tennis coaches across Turkey, while the sample included 318 Federation-approved volunteer tennis coaches, selected through a convenience sampling technique.

Data collection was facilitated using an online survey administered via the Google Forms platform. The survey instruments included a Personal Information Form, the Coach Competency Scale – II, and the Professional Ethical Behavior of Coaches Scale. The collected data were processed and analyzed using the SPSS statistical software package. Methodologically, the study employed Independent Sample T-tests and One-way ANOVA for hypothesis testing, in addition to normality and descriptive analyses. Pearson Correlation Analysis was utilized to ascertain the levels of correlation. Statistical significance was set at $p < 0.05$.

The findings of the study are multifaceted. Firstly, no statistically significant correlation was found between the professional qualifications of tennis coaches and variables such as age and gender ($p < 0.05$). However, significant differences were observed in the sub-dimensions of Professionalism, Respect, and Tolerance in relation to gender ($p < 0.05$). Furthermore, notable variations were identified between sub-dimensions of professional competence (Motivation, Character Formation,

Technical Education, and Physical Condition) and the level of certification ($p < 0.05$). Similarly, the study revealed significant differences in the Professionalism sub-dimension of ethical predisposition in relation to the level certificate variable ($p < 0.05$). In examining the impact of professional experience, significant differences were detected in the Motivation, Game Strategies, Character Formation, and Physical Condition sub-dimensions of professional competence, as well as in the Professionalism and Tolerance sub-dimensions of ethical predisposition ($p < 0.05$).

The study also highlighted a noteworthy contrast in coaching motivations between younger and more experienced coaches; younger coaches were primarily motivated by financial gain, whereas veterans focused on service and passion for the sport.

Lastly, significant disparities were identified in the Motivation, Game Strategies, Character Formation, and Technical Education sub-dimensions of professional competence, as well as in the Responsibility and Tolerance sub-dimensions of ethical predisposition, in relation to the duration of education and educational level of the coaches ($p < 0.05$). These findings underscore the complex interplay between professional competence, ethical predisposition, and various demographic factors within the context of tennis coaching in Turkey.

Keywords: Coach, Tennis, Ethics, Professional qualification

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	i
SUMMARY	iii
İÇİNDEKİLER	v
KISALTMALAR	vi
TABLolar LİSTESİ.....	vii
TEŞEKKÜR	viii
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM GENEL BİLGİLER

1.1 Tenisin tanımı	7
1.1.2 Tenisin tarihçesi	8
1.1.3. Tenisin dünyadaki yeri.....	9
1.1.4. Tenisin Türkiye'deki yeri.....	9
1.1.5 Tenis oyun kuralları	11
1.2. Antrenörün tanımı	12
1.2.2 Antrenörlerin Etkisi.....	13
1.2.3 Antrenörün görev ve ilkeleri	13
1.2.4 Antrenör-Sporcu ilişkisi	14
1.2 Etik kavramı.....	15
1.3.1 Etik Yaklaşımlar.....	16
1.3.3 Sporda etik değer	17
1.3.4. Antrenör ve antrenörlük etiği.....	17
1.3 Öz yeterlilik	18
1.4.1 Sporda öz yeterliliğin önemi	19
1.4.2 Antrenör öz yeterliği	21

İKİNCİ BÖLÜM MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli.....	22
2.2. Evren ve Örneklem	22
2.3. Veri Toplama Araçları	22
2.3.1. Kişisel Bilgi Formu	23
2.3.2. Antrenör Yeterlilik Ölçeği – II	23
2.3.3. Antrenörlerin Meslek Etiği Davranışları Ölçeği	24
2.4. Verilerin Analizi	25

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM BULGULAR

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER	34
KAYNAKÇA	42

KISALTMALAR

N	:	Katılımcı sayısı
p	:	Anlamlılık değeri
SD	:	Standart sapma
SPSS	:	Statistical Package For The Social Sciences
X	:	Ortalama

TABLÖLÄR LİSTESİ

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Bilgileri.....	23
Tablo 2. Antrenörlerin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyma Düzeyleri Ölçeği ve Antrenör Yeterlilik Ölçeklerinin Cronbach's Alpha Değerleri.....	24
Tablo 3. Antrenörlerin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyma Düzeyleri Ölçeği ve Antrenör Yeterlilik Ölçeklerinin alt boyutlarına uygulanan Kolmogorov-Smirnov testi ve Shapiro-Wilk testi sonuçları.....	25
Tablo 4. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile Yaş değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları.....	27
Tablo 5. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile cinsiyet değişkeni arasındaki t testi analiz sonuçları.....	27
Tablo 6. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile Mesleki Deneyim Sürelerine değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları.....	28
Tablo 7. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile Kademe Belgeleri değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları.....	29
Tablo 8. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile Eğitim Düzeyleri değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları.....	29
Tablo 9. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Etik Değerlere Yatkinlık ölçeği ile Yaş değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları.....	30
Tablo 10. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin etik değerlere yatkinlık ölçeği ile cinsiyet değişkeni arasındaki t testi analiz sonuçları.....	31
Tablo 11. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Etik Değerlere Yatkinlık ölçeği ile Kademe Belgeleri değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları.....	31
Tablo 12. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Etik Değerlere Yatkinlık ölçeği ile mesleki tecrübeleri değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları.....	32
Tablo 13. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Etik Değerlere Yatkinlık ölçeği ile Eğitim değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları.....	33

TEŞEKKÜR

Yüksek Lisans eğitimin süresince, vermiş olduğu büyük destekten dolayı, değerli danışmanım Doç. Dr. Aydın Pekel'e, lisansüstü eğitim hayatım boyunca bilgilerinden faydalandığım ve tanımaktan gurur duyduğum değerli hocalarıma teşekkür ederim.

Eğitim hayatım boyunca daima yükümü omuzlayan kıymetli aileme ve tez çalışmamda her daim yanımda olan mesai arkadaşlarıma sonsuz teşekkür eder şükranlarımı sunarım.

GİRİŞ

Spor bireyin fiziksel gelişiminin yanında ruhsal gelişimine de katkı sağlamaktadır. Bu açıdan sporu insan yaşamının vazgeçilmezleri arasında değerlendirilmektedir. Günümüzde spor insanların boş vakitlerini geçirmek amacının çok ötesindedir. Bu bağlamda günümüz dünyasında spor artık profesyonel bir meslek halini almıştır.

Antrenör her spor dalında olduğu gibi teniste’de mesleki alandaki deneyimi ve tecrübesinin sportif başarıda önemli olacağı düşünülmektedir. Bu açıdan bakıldığında sporcunun bir spor dalında başarılı olmasını etkileyen birçok faktör vardır. Bu faktörler fizyolojik ve psikolojik olarak iki temel alan içerisinde incelenmektedir. Psikolojik anlamda değerlendirildiğinde, Cox (1998) spor psikolojisi, sporun psikoloji alanına uygulanması olarak tanımlamıştır. Bir antrenöründe sporcunun hedef belirlemede imgeleme, stres yönetimi, motivasyon artırmada mesleği gereği yeterli ve bilgili olmak zorundadır. Birçok antrenör bu durumun aksine sporcunun psikolojik yönünü göz ardı etmektedir. Bu durumun neticesinde sporcunun elde edebileceği en üst performans düzeyine ulaşamaması ile sonuçlanacağı düşünülmektedir.

Yeterlilik kavramı birçok farklı araştırmacı tarafında ele alınmış olup farklı şekillerde tanımlanmaktadır. Literatür incelendiğinde en yaygın şekilde yeterlilik kavramı, belirli konularda ihtiyaç duyulan bilgi ve becerilere hâkim olmayı tanımlamaktadır. Yeterliliğe sahip bir birey, işini doğru anda doğru yerde icra eden kişi olarak tanımlanmaktadır (Bursalıoğlu, 1981). Öğretmenlerin Mesleki Yeterlilik Algısı; Öğretmen Yeterliliği, Bir öğretmenin yeterlilik inancı, zor bir karaktere sahip olan ya da okula veyahut derslere güdülenmemiş öğrenciler içinde bile, öğrencinin derse katılımının ve öğrenmenin istenen sonuçlarını elde etme becerisine ilişkin inancıdır (Tschannen ve Hoy, 2001).

Mesleki yeterlilik her alanda olduğu gibi spor alanında da önemlidir. Bir öğretmen, çalıştırıcı ve eğitici olarak antrenörün mesleki yeterliliği sporcunun istenilen ve arandığı başarıya ulaşmasında büyük öneme sahiptir. Nitelikli ve başarılı sporcu yetiştirmede antrenörlerin mesleki yeterlilikleri kilit öneme sahiptir. Özellikle antrenör eğitiminin niteliği mesleki yeterlilik oluşmasında etkilidir (Tomlinson, 1995).

Özellikle bir meslekte yeterli olmak o alanda uzman olmak anlamına gelmemektedir. İlgili mesleği tam ve doğru olarak yapabilmek anlamına gelmektedir (Coşkun, 2010).

Antrenörlük meslek etiği ile ilgili literatüre bakıldığında antrenörler tarafından meslek etiği kurallarına uygun davranıldığı tespit etmiştir. Fakat antrenörlerin kazanma ve başarılı olma arzuları sporculara gereğinden fazla fiziksel veya psikolojik olarak baskı kurmaktadır. Örneğin, Avustralya Spor Komisyonu'nun yapmış olduğu bir çalışmada, antrenörlük meslek etiği ile ilgili sıklıkla karşılaşılan davranışlar, ne pahasına olursa olsun kazanma arzusu, sporculara karşı ön yargılı ve hakkaniyetsiz davranışların olduğu saptanmıştır (Özbek, 2019).

Sporcu ve antrenörlerin süreç içerisinde ortaya koydukları davranışlar birbirlerini farklı şekilde etkileyebilir (Kaya, 2000). Antrenörlerin sergileyeceği davranışların evrensel boyutta kabul görmüş ve benimsenmiş etik değerlere uygun olması gerekmektedir (Dolaşır-Tuncer ve Büyüköztürk, 2009). Bundan dolayı Sarı ve Deryahanoğlu (2019) ahlaktan uzaklaşmanın öncülleri üzerine araştırmalar yapılması gerektiğini belirtmişlerdir. Bu bağlamda sporcular için önemli bir figür olan antrenörlerin etik dışı davranışlarının sporcuların ahlaktan uzaklaşmasına olan etkisinin incelenmesi çalışmanın amaçları arasındadır.

Bu çalışmada; tenis sporunda antrenörlerin mesleki yeterlilik ve etik değerlere yakınlık düzeyiyle arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu doğrultuda antrenörlerin demografik değişkenleri açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, tenis branşındaki yetkin antrenörlerin mesleki yeterlilik durumlarının etik değerlere yakınlık düzeyiyle arasındaki ilişkiyi incelemektir. Diğer bir amacı ise tenis antrenörlerinin bazı demografik özellikleri (yaş, cinsiyet, antrenörlük kademesi, mesleki tecrübesi, eğitim düzeyi) ile mesleki yeterlilik ve etik değerler arasındaki farklılıkların karşılaştırılmasıdır.

Araştırmanın Önemi

Mesleki yeterlilik ve etik yaklaşımın antrenman metotlarını ve oyuncu gelişimini ne denli etkilediği aslında çok üstünde durulmayan bir konudur. Temel olarak sorulacak

olan mesleki yeterlilik soruları sonrasında, mesleki yeterliliğin etik değerlere yakınlık düzeyi arasında önemli bir ilişki bulunması durumunda, antrenörlerin bu doğrultuda çalışmalarını şekillendirmesi açısından tez önem arz etmektedir. Bu iki ölçüt arasında yapılan tez taramasında, tenis branşında mesleki yeterlilik ve etik değerlere yakınlık arasındaki ilişkiyi araştıran herhangi bir tez çalışmasının bulunmaması hem ulusal hem de uluslararası alanda antrenörlere sağlayacağı katkı açısından ayrıca önemi vardır.

Elit seviyede ki müsabakalar dışında tenis maçlarında centilmen ve fair-play altyapılı bir spor olduğu için puanları oyuncular kendileri sayar dolayısı ile antrenörün sporcusunu yetiştirme tarzı oyuncunun bu etik değerlere yakınlığı konusunda çok önemli bir noktadır bundan dolayı çalışmamız bu alanda da önem arz etmektedir.

Araştırmanın Problem Durumu

Antrenörler ilgili branşın bütün gerekliliklerini sporculara sağlıklı şekilde aktarma becerisine sahip olmalıdır. İşine karşı bağlılığı ve sevgisi, güncel spor görüşü başarılı antrenörün özelliklerindedir. Farklı zamanlarda, farklı mizacı ortaya koyan antrenörler başarılı olma yolunda ilerlemektedirler. Antrenör-sporcu ilişkisi üzerine: Antrenör, sporcunun kaygı, stres, korku, etik değerler gibi durumlarını, antrenman ve müsabaka sırasında odaklanmayı doğru bir şekilde yönlendirmeye çalışır. Örneğin, sporcular bir oyun sırasında önemli miktarda gerginlik ve stres yaşarlar, sporcunun etik değerlere bağlı davranması sporcunun kariyerini olumsuz etkiler.

Etik' sözcüğü bazen ahlâk anlamında, yani; belirli bir grupta, belirli bir zamanda, kişilerin birbirleriyle ilişkilerinde değerlendirmelerini ve eylemlerini belirlemeleri beklenen davranış biçimi şeklinde tanımlanırken bazen de; 'etik' sözcüğü, bir yazılı normlar bütünü, bir grup insanın belirli amaçlarla oluşturduğu norm bütünlüğü anlamında kullanıldığı görülmektedir (Kuçuradi, 2013). Antrenör kişilik olarak, sporcularına olumlu bir model olması gerekmektedir. Bu sebeple, antrenör davranışlarını etik ilkelere göre sergilemelidir. Antrenörler, spor kuralları ve taktikleri öğretmelidir.

Faaliyet gösterdiği yıldan bu yana geçen süre içerisinde uluslararası arenada yeteri düzeyde başarının gerçekleşmediği görülmektedir. Bu duruma etki ettiği düşünülen unsurlar arasında tenis antrenörlerinin yeterlik düzeylerinin etkisinin olduğu düşünülebilir. Antrenörlerin mesleklerindeki yeterlik düzeylerinin sportif başarıımıza

etki edip etmediği merak konusudur. Bu nedenle antrenörlerimizin mesleki düzeylerin etkisi varsa eksikliklerin giderilmesi tenis sporuna katkı sağlayacaktır. Mesleki yeterlik, kişilerin ehil oldukları beceri ve kabiliyetlerinin seviyesinden daha çok, belirli bir vazifeyi başarılı bir şekilde yapmak için gerekli olan beceri ve yeteneklere ehil olduğu görüşüne yönelik algılarının seviyesini göstermektedir. Türkiye’de aktüel ve araştırmaya münhal bir husus olması göz önünde bulundurularak araştırmanın önemli olduğu düşünülmektedir.

İstanbul ilinde yapılan bu çalışmanın Türkiye’deki antrenörlerin mesleki yeterlik ve mesleki etik değerlerine yatkınlık durumlarının bilinmesi literatüre katkı sağlayacaktır

Araştırmanın Alt Problemleri

1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin cinsiyetlerine göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık var mıdır?
2. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin yaşlarına göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık var mıdır?
3. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin antrenörlük kademe belgelerine göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık var mıdır?
4. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin mesleki deneyimlerine göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık var mıdır?
5. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin eğitim düzeylerine göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık var mıdır?
6. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin yaşlarına göre etik değerlere yatkınlık düzeylerinde farklılık var mıdır?
7. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin cinsiyetlerine göre etik değerlere yatkınlık düzeylerinde farklılık var mıdır?
8. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin antrenörlük kademe belgelerine göre etik değerlere yatkınlık düzeylerinde farklılık var mıdır?
9. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin mesleki deneyimlerine göre etik değerlere yatkınlık düzeylerinde farklılık var mıdır?
10. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin eğitim düzeylerine göre etik değerlere yatkınlık düzeylerinde farklılık var mıdır?

Araştırmanın Hipotezleri

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin cinsiyetlerine göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin yaşlarına göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin antrenörlük kademe belgelerine göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin mesleki deneyimlerine göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin eğitim düzeylerine göre mesleki yeterlilik düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin yaşlarına göre etik değerlere yakınlık düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin cinsiyetlerine göre etik değerlere yakınlık düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin antrenörlük kademe belgelerine göre etik değerlere yakınlık düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin mesleki deneyimlerine göre etik değerlere yakınlık düzeylerinde farklılık vardır.

H1. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin eğitim düzeylerine göre etik değerlere yakınlık düzeylerinde farklılık vardır.

Araştırmanın Varsayımları

Araştırmanın uygulanmasına ilişkin varsayımlar aşağıda belirtildiği şekilde ele alınacaktır:

1. Araştırmada kullanılan ölçeklerin geçerli ve güvenilir olduğu varsayılacaktır.
2. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin evreninin tamamını temsil ettikleri varsayılacaktır.
3. Araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin ölçme araçlarında yer alan maddeleri gerçekçi bir yaklaşımla, samimiyetle, yansız ve doğru olacak şekilde cevaplandıkları varsayılacaktır.

4. Araştırmaya katılan bütün antrenörlerin en az bir performans sporcusu yetiştirdiği ve ya turnuvaya katıldığı varsayılmıştır.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma İstanbul ilinde yalnızca Türkiye Tenis Federasyonu onaylı faaliyet gösteren tenis antrenörleri ile sınırlandırılacaktır.

Araştırmada kullanılan veri toplama araçları ve verilerin analizinde kullanılan yöntem ve tekniklerle sınırlıdır.

BİRİNCİ BÖLÜM

GENEL BİLGİLER

1.1 Tenisin tanımı

Tenis dünyanın her tarafında ve her yaşta bireylerin oynayabileceği son zamanlarda popülaritesini iyice arttırmış, single (bire bir) veya double (iki kişilik takıma karşı iki kişilik takım) şeklinde oynanan bir spor dalıdır. Hem müsabaka hem de serbest zaman değerlendirme aracı olmasıyla da sıklıkla tercih edilen bir spor haline gelmektedir. Birden fazla zeminde oynanmasının getirdiği ve yılın bütün mevsimine yayılan turnuva takvimi sebebi ile yoğun bir tempo gerektiren spor branşlarından biridir. (Arslan, 2017) Tenis oyununun yaygınlaşması, kabul görmesi ve ulusal normlara bağlı kalması fiziksel, eğitsel, psikolojik ve sosyal değerlerinden kaynaklanmaktadır. Bu değer nitelikleriyle tenis; görünür, insan merkezci bir bilim dalının hedefidir. (Martinez-Gallego vd., 2018).

Her spor branşında olduğu gibi tenisin de kendine özgü bir sistematiği ve kuralları vardır. Diğer puanlı spor branşlarından ayıran en dikkat çekici özelliği ise sayıların (tie break hariç) 1-2-3-4 değil 15-30-40 oyun şeklinde sayılmasıdır. Puanların bu şekilde sayılması ile alakalı birden fazla fikir olsa da temelinde sporcuların puanlarının birbirine karışmasını önlemek için yapıldığı düşünülmektedir (Kaya, 2016).

Tenis topları, aralarında 91 cm mesafe bulunan, kort adı verilen düzgün, sert çim, toprak veya beton zemin üzerinde oynanır. (Martinez-Gallego vd., 2018). Dünyanın hemen hemen her yerinde profesyonel veya amatör olarak oynanan teniste her turnuvada farklı miktarlarda para ödülü veya maddi kazanç sağlanmaktadır. Fakat bu turnuvalardan en büyük dördüsü Grand Slam adını verdikleri sırasıyla Avustralya Açık (sert zemin), Fransa Açık (toprak zemin), Wimbledon (Çim zemin) ve takvimin son büyük turnuvası Amerika Açık (sert zemin) olacak şekilde sıralanır. Her tenis oyuncusunun hayali bu turnuvalardan en az bir tanesini kazanarak adlarını tenis tarihine yazdırmaktır. Her tenis oyuncusunun farklı zeminlerde performanslarının

alçalıp yükselmesi ise aslında kort zemininin oyuncunun oyun stilini ne kadar etkilediğinin gösteren önemli detaylardan biridir.

Tenis aynı zamanda sağlık açısından vücudumuz için önemli bir yere sahiptir. Tenis daha iyi aerobik kondisyon, daha düşük vücut yağ yüzdesi, daha uygun lipid profili, daha düşük kardiyovasküler hastalık riski ve gelişmiş kemik sağlığı için önemli faydaları vardır. (Pluim vd., 2007) Tenis oynamanın birçok bilişsel performans faydasının yanı sıra aerobik kapasite, hastalık, ölüm, kan basıncı, kolesterol, diyabet ve obezite üzerinde olumlu etkileri bulunur. (Kovacs vd., 2016). Tenis kadar genel sağlığa olumlu katkıda bulunan bir aktivite bulmak nadirdir (Groppel ve DiNubile, 2009).

1.1.2 Tenisin tarihçesi

Tenisin kökeninin çok eskilere dayanan sıradışı bir tarihi olduğu bilinmektedir. Antik Roma döneminde elle oynanırken aynı zamanlarda dünyanın farklı yerlerinde de (Meksika, İtalya, Mısır) bazı değişiklikler yapılarak oynandığı tarihçiler tarafından ileri sürülmektedir. Tenis sporu oynanmaya başlandığından beri hep dikkat çeken kadın ve erkeğin bir arada oynayabildiği ender sporlardan biri olarak görülmektedir. (Örnek, 2020)

1870 yılında günümüz tenisine benzeyen sadece Tenis denen bir oyun olduğu bilinmektedir. Fransa'da daha popüler hala gelen bu oyun Le Jeu du Paume adıyla halk ve soylular tarafından keyifle oynanmıştır. Bu oyunu İngilizler Gerçek Tenis, Avustralyalılar Kraliyet Tenisi, Amerikalılar Kort Tenisi olarak adlandırmıştır. Günümüz tenisiyle karşılaştırıldığın her iki oyunda da saha, topun geçtiği ve yere değdikten sonra geri döndüğü bir file ile iki eşit yarıya bölünür. İkisinin servis yetkisi ve puan sisteminin benzer olduğu görülmektedir. Bazı tarihçilere göre tenis ilk olarak İngiltere'de ortaya çıkmıştır. 1874'te İngiliz subayı Winfield tarafından keşfedilmiştir ve oyuna Sphairtrike adı verilmiştir. Daha sonra çimde başlayan spora Çim Tenisi veya kısaca Tenis adı verildi. 19. yüzyılda üst düzey insanlar, kriket oyununu bahçelerinde düzenledikleri partilerin ayrılmaz bir parçası olarak görüyorlardı. Kriket o zamanlar çok popülerdi. Aynı zamanda yaz sporları arasında tartışmasız en popüler olanıdır. O dönemin kralları ve özellikle 8. Henry'nin Gerçek

Tenis oynamasıyla popülaritesi artan spor dalının o dönemde kullanılan hamton kortları günümüzde halen halk tarafından ziyaret edilmektedir. (Urartu, 1996).

1.1.3. Tenisin dünyadaki yeri

20. yüzyılda çim tenisinin popülaritesi ile kort sayısı da artış gösterdi. 1920'de bir mimar Hong Kong'da Chinese University Road üzerinde Tenis Kulübü'nü kurdu ve ilk turnuva 2 yıl sonra başlatıldı. O dönemlerde Wimbledon'a gelen kişi sayısı oldukça şaşırtıcı bir düzeye yükseldi. 15.000 kapasiteli Wimbledon'daki korta gelen kişi sayısının 300.000 olduğu söylenmektedir. Tenisteki giyim de geçmişten günümüze büyük farklılıklar gösterdiği görülmektedir. Erkekler uzun pantolon veya yarım pantolonla uzun çoraplar, bol tişörtler ceket, kravat ve şapka ile altları düz, deriden yapılmış ayakkabılar giyerek çıkıyorlar kadınlar ise beli dar ve sıkı korselerle yakalarında fular ve uzun elbiseler giymekteydiler. Günümüzle benzer yanı ise giysilerinin beyaz olması olarak karşımıza çıkmaktadır. Erkeklerde uzun pantolon giyimi, Austin adında bir tenisçinin şort giydiği 1934 yılına kadar değişmedi.

Kuruluş tarihi 12 Ekim 1912 olan İnternational Lawn Tennis Federasyonu'nun ilk üyeleri 9 ülke tarafından gerçekleştirildi. Bu tarihten günümüze tenis sporu gelişimiyle birlikte en fazla tercih edilen ve en çok ilgi duyulan beş spor arasında yer almaktadır. Günümüzde her yaş ve her kategoride turnuvalar düzenlemeye devam eden İnternational Lawn Tennis Federasyonu'na 150'den fazla ülke üyedir. Bunun haricinde tenisin üst seviyelere taşınması ve yaygınlaşmasına katkı sağlayan en önemli etkenlerden biri Grand Slam denilen dört büyük turnuvadır (Urartu, 1996).

1.1.4. Tenisin Türkiye'deki yeri

1900'lü yılların başında başta Avrupa olmak üzere daha sonra Amerika kıtası ve Avustralya kıtası da dahil olmak üzere birçok yere yayıldı. Ülkemize girişi ise İngiliz diplomatlar tarafından başta İstanbul olmak üzere çeşitli yerlerde faaliyet göstermeye başladı (Toklu, 2010). İstanbul'daki İngilizler tarafından üç yıl üst üste şampiyon olanın kazandığı Çalenç Kupası adı verilen bir turnuva düzenlendi. Sait Selahattin Cihanoğlu, Tefik Taşçıoğlu, Zeki Sporel bu yeni spor dalının başlıca temsilcileri oldular (Urartu, 1996). Türklerin tenisle tanışmaları ve oynamaları

Fenerbahçe kulübünde tenise dair bir kulüp açılması ile birlikte 1915 yıllarına kadar devam etti. Muhsin Yeğen, İsmet Uluğ, Teyfik Taşçı, Zeki Rıza gibi isimler bu kulübün öncülerindendi (Toklu, 2010). Suat Subay ve bir İngiliz subayı 1924 yılında çifte şampiyon olarak Challenge Kupası'nı kazandılar. Bu yılda Tenis Federasyonunun kurulmasıyla beraber tenise olan ilgi giderek artmaya devam etti. Düzenlenmeye başlayan Milliyet ve Tarabya kupaları tenisin ülkedeki gelişimini hızlandırdı. Erkeklerde Suat Subay, Sedat Erkoğlu ilk Türkiye Tenis Turnuvasını 1926'da kazanan isimler oldular. Sonraki yıllarda David Yafe, Henri Telyan, Mehmet Karakaş, Nişan Aygen, Andon Tiberyus, Şefik Denmen, Muhittin Altunbaş, Fehmi Kızıl, Suzan Güzel, Behbut Cevanşir, Enis Talay, Engin Balaş, Cihat Özgener ve Erol Bolel çeşitli şampiyonluklar aldılar (Urartu, 1996). Daha sonra Ankara'da 1929 yılında kurulan Kavaklıdere Sporting Tenis Kulübü ile gelişim ilerlemiştir ardından uluslararası turnuvalara katılımlar başlamıştır. İlerleyen süreçlerde ise İstanbul'daki TED kulübünün faaliyetlerini arttırması ile birlikte tenis Türkiye'de daha popüler bir branş haline gelmiştir (Toklu, 2010).

1950'lerden sonra Avusturyalı, Rus, Amerikan Eğitim ve Kültür Merkezi'nin 15'er günlük kurslar halinde verilen tenis eğitimleri ve uluslararası oyuncuların artan izlenmesiyle giderek gelişim gösterdi. 1946'da düzenlenen tenis turnuvasında 14 yıl üst üste Türkiye Şampiyonu olan Nazmi Bari bu sarsılması güç rekoruyla ismini tarihe yazdırdı. Aynı zamanda düzenlenen uluslararası turnuvalarda da ülkemizi başarıyla temsil etti (Urartu, 1996).

1953'e kadar Türkiye İdman Cemiyetleri Vakfı bünyesinde faaliyet gösteren Türkiye Tenis Federasyonu 1953 yılında resmi olarak kurulmuştur TİCİ (Türkiye İdman Cemiyetleri Vakfı) zamanında ilk başkanlığı Server Bey yapmıştır. Gün geçtikte ilginin arttığı spora daha sonraları ülkenin farklı yerlerinde açılan kulüplerle destek olunmuş ve bu kapsamda birden fazla farklı yaş kategorisinde çeşitli ulusal ve uluslararası turnuvalar düzenlenmeye başlanmıştır (Gündem, 2022).

Şu an ki federasyon başkanlığı yürütmekte olan Cengiz Durmuş 2015 yılından beri bu görevi yapmaktadır.2004 yılında özerk bir yapıya ulaşan federasyon 240'ın üstünde federe kulüp ve 60 binden fazla lisanslı tenisçiye sahiptir (Türkiye Tenis Federasyonu Resmi İnternet Sitesi).

1.1.5 Tenis oyun kuralları

Tenis karşılıklı 2 oyuncu (tekler) arasında veya 4 oyuncu (çiftler) 2 grup şeklinde oynanan, tenis raketi ile topu karşı sahaya geçirmeyi amaçlayan bir spor dalıdır (Çiftçi, 2017).

Oyuncunun puan kazanabilmesi için topu rakip oyuncunun sahasına gönderdikten sonra birden fazla kez sahada sekmesi, rakip oyuncunun topu karşıladıktan sonra fileye takması veya rakip topu karşıladıktan sonra dışarıya vurması gerekmektedir (Gündoğdu, 2017).

Tenis maçları 3 setlik (2 seti alanın kazandığı) veya 5 setlik (3 seti alanın kazandığı) olarak sonuçlanan özel turnuvalar dışında her setin bitiş puanı 6 oyundan oluşur, eğer sette durum 6-6 ya gelirse tie-break denilen tekli puan sayma sisteminde 7 puana ulaşan oyuncu (rakibinin en az 2 puan önünde olması gerekir) seti kazanır.

Puanlama-15,30,40 ve sonra ki puan oyun anlamına gelir eğer oyunda durum 40-40 berabere ise oyunu kazanmak için 2 puan üst üste alınması gerekir. Çiftler maçlarında ise 40-40 beraberlik durumunda servis karşılayan takım karar puanının hangi taraftan atılmasını istediğini seçer ve o oynanan tek puanla oyun sonuçlanır.

Temel vuruşlar 3'e ayrılır,

Yerden sekerek gelen toplara yapılan vuruşlar (forehand, backhand),

Oyuna başlama vuruşu (servis),

Top havadayken yapılan vuruş (vole)

Yardımcı vuruşlar; Drop shot (kısa, rakibi fileye getiren, hassas vuruşlar) Lop (rakip öndeyken rakibi geçecek şekilde yukarıya doğru yapılan vuruşlar) Smaç (baş üstü sert yapılan vuruşlar)

Yarım vole; (yerden seker sekmez yapılan vuruşlar) (Kermen, 2002).

Tenis popüler olarak 3 farklı zeminde oynanan (sert zemin, toprak zemin, çim zemin) sahayı ortadan ayıran 91 cm yüksekliğinde bir filesi olan ve amacı kauçuk-keçe ile kaplanmış olan yeşil-sarı renkli topu raket yardımı ile rakibin sahasına

göndermeyi amaçlayan bir spordur. Tenis branşında birden fazla motorik özelliğin aynı anda kullanılması sporu özel kılan detaylardan biridir (Yılmaz, 2021).

Resmi müsabakalara uygun tenis kortları dikdörtgen şeklindedir. 23,77 metre uzunluğunda ve 10,97 metre genişliğindedir Çiftler ve tekler olarak 2 farklı kategoride oynanır bu iki kategoride uzunluk eşit kalırken çiftler maçlarında genişlik daha fazladır. Çiftler genişlik 10,97m, tekler genişlik 8,23 m kortu ortadan ayıran direklerin uzunluğu 1,07 metredir (Oruç, 2018).

Sahada kullanılacak olan file, en fazla 0,8 cm çapında olacak şekilde iki tarafından; kenarı en fazla 15 cm olacak uzunluktaki yuvarlak veya yine kenarı en fazla 15 cm olacak uzunluktaki kare şeklindeki direklere paralel şekilde karşılıklı olarak sabitlenir. Direkler, çelik halatın veya ipin ucu 2,5 cm'den fazla olmayacak şekilde yükseklikleri ayarlanır. Çelik halat veya ipin ucu file kurmak için ayarlanırken yerden yüksekliği 100 cm olarak sabitlenmelidir (Coşkun, 2019).

1.2. Antrenörün tanımı

Antrenörün tanımı birçok kaynakta farklı cümlelerle açıklanmıştır. 1300'lü yıllarda antrenör tanımı ilk defa Macar Sturdy tarafından o yıllarda insanları savaşmak için hazır tutan kişiler için kullanmıştır. Sturdy kelime olarak azimli, kuvvetli, dayanıklı anlamlara gelmesiyle bir spor eğitmenine en uygun kelimelerden biridir. Antrenör sporculara yol göstermeyi, branşa özgü becerileri öğretmeyi ,doğru eğitime adapte etmeye ve bireyin performansını en yukarı çekip başarılarla taçlandırmayı hedeflemektir. Crespo and Miley (İleri Seviye Antrenörün El Kitabı)

Antrenör genel manada yetiştirdiği sporcuların fiziksel, zihinsel, sosyolojik ve duygusal durumlarını analiz edebilen ve her bir sporcusuna bu yönde olumlu anlamda destek olup bu yönlerini geliştirmeye odaklanan alanında eğitim alıp uzmanlaşmış kişilerdir. (Toklu, 2010) Antrenör çalıştırdığı bireyin kazanım elde etmesi gereken beceriyi tespit edip daha sonra sporcusuna bu anlamda bilimsel veriler ışığında destek olan ve bu olgular oluşurken bunu planlayan-programlayan alanında uzman ve kendisini geliştirmiş kişilerdir (İnal, 2015). Bir başka kaynakta ise antrenör; karşısında çalıştığı bireyle sürekli iletişim halinde olup çalıştırdığı sporcuları her yönüyle tanıyıp yürüdükleri bu yolda onlara liderlik ve yöneticilik yapmaktır (Terry, 1991).

1.2.2 Antrenörlerin Etkisi

Sporcuların başarısına birçok etken etki etmektedir ancak şüphesiz en büyük pay antrenörlere aittir. Antrenörler, sporcuların performanslarının bekçileri olarak düşünülebilir. Bunu sporcusunun antrenman sürelerini belirleyerek ve yönlendirerek sporsal performansını en iyi hale getirmeyi amaçlayarak yaparlar. Destek, yönlendirme ve dikkat konusunda Gereksinimlerinin karşılanmadığını veya verim alamadığını düşünen sporcular düş kırıklığına uğrayabilir (Norman ve French, 2013). Bu noktada aslında antrenör aynı zamanda, bireyin bütün spor hayatının şekillenmesinde, inişleri ve çıkışları kontrol etmesinde sosyal hayatındaki problemlerini ve kazanımlarını katıldığı çalışmalara ve müsabakalara yansıtmasında kilit rol oynayan bir olgudur. Birçok sporcunun kariyerinin çöküşlerinde veya sıçramalarında antrenör olgusu başrollerden biridir. Bu yoğunlukta bir kariyer planlamasında etkin rol oynayan antrenör kendini de sürekli yenilemeli ve gelişen antrenman metotlarına ayak uydurmalıdır. Antrenörlerin sporcularının yaşamlarındaki rolü ile bu zorlu mesleğe hizmet etmek için kaliteli sporcular yetiştirmek ve devamlılığını sağlamak zorunludur (Miller vd., 2012).

1.2.3 Antrenörün görev ve ilkeleri

Antrenörün bir kulüpte veya ferdi olarak bir sporcuya yönlendirme yaparak başarıya ulaşmasını sağlamak amacıyla liderlik etmesi, bu görevi ifa ederken geçmiş bilgi birikiminden yararlanması, bilime bağlı kalması ve bunları karşısındaki takıma veya oyuncuya aktarması en asli görevlerinden biridir. Antrenman planlaması bu planlama doğrultusunda yapılacak olan çalışmaların takibi ve işleyişin karşı tarafa doğru aktarılmasının takibi antrenörün görevlerinden bazılarıdır (Toklu, 2010).

Antrenörün asıl görevlerinden biri de takımın veya ferdi sporcunun organizasyonunu düzenlemek, sevk ve kontrolünü yapmaktır. Bunun dışında organizasyonun sosyal tarafını bilmek müsabakalar için rakip takım veya oyuncuları analiz edip rapor hazırlamak zayıf veya güçlü yanlarını tespit edip ona göre düzeltmeler yapmak, birçok kurum veya kuruluşla ikili ilişkiler kurmak da iyi bir antrenörün üstlenmesi gereken görevlerdendir (Biber, 008).

Ayrıca antrenör çalıştırdığı kişilerin arasında yetenekli ve istekli olanları tecrübesi ile tespit edebilmeli, antrenör sadece uzmanlaştığı alanda değil çalıştırdığı sporcusuna ahlaki açıdan bilimsellikten kopmadan diğer etik olguları da göstermeli ve bunların gelişimini takip etmelidir (Sağlam, 2021).

Çalıştırdığı sporcu alanında çok başarı olsa bile diğer kazanımları öğrenmesi ve performansını daha yukarı çekmesi için alanında uzman eğitime, yol gösteren antrenöre ihtiyaç duyma durumunda kalabilir. Antrenör yeri geldiği zaman gelişmekte olan teknoloji ile öğrendiği bilgi birikimi köprü görevi üstlenerek karşısındakine anlaşılabilir ve makul bir şekilde aktarabilmeli ve bu doğrultuda çalışmada gerekli gördüğü yerlerde düzeltme yapabilmelidir (Öner, 1998).

1.2.4 Antrenör-Sporcu ilişkisi

Kişi yaşamının her döneminde dostlarıyla, ailesiyle, iş, okul arkadaşlarıyla romantik anlamda veya sporsal açıdan birçok farklı şekilde ilişki kurar. Antrenör-sporcu, sporcu-ebeveyn, sporcu-sporcu, sporcu-yönetici ve antrenör yönetici; sporsal anlamda kurulan ilişkilerden bazılarıdır. (Ahmad, 2014). Antrenör- sporcu ilişkisi sporsal anlamda kurulan en çok üzerinde durulması gereken ilişki türüdür. (Jowett, 2013; Lyle, 1999). Bu ilişki türü, sporcunun kariyerindeki ilerleyişinde, sporcunun yaptığı spora karşı pozitif yaklaşım kazanmasında kilit bir rol üstlenmektedir. (Somoğlu, 2021). Bu ilişki sporcu ve antrenör arasındaki karşılıklı saygı ve değerle birlikte gelişir (Potrac vd., 2002).

Sporcular müsabık oldukları alanda bireysel veya takım olarak mücadele eden ve bundan maddi-manevi kazanç sağlamak için düzenli bir biçimde antrene olan kişi ya da kişilerdir. Sporcu kendini mental, fiziksel ve sosyal anlamda bu mücadeleye hazırlamalıdır. Antrenör ise kat edilen bütün mesafede her anlamda sporcunun yanında olması gereken kişidir. Sporcular kendilerini yakın gördükleri, iyi iletişim kurdukları antrenörlerden girdileri iyi almakta ve anlamakta ve bu girdilere reaksiyon vermekte çok daha başarılıdırlar. Antrenör sporcu iletişimi ve ilişkisi müsabık sporcunun olumlu yönde gelişmesi için kritik rol oynamaktadır (Yücel, 2010). Araştırma yapılan birçok sonuçta antrenör-sporcu ilişkisi tüm sportif değerlendirmeler üzerine etki eder bu

karşılıklı iletişim sporcunun performansını etkilemenin dışında sosyal hayatında ki yaşantısında önemli ölçüde etki eder (Somoğlu, 2021).

Antrenörün sporcunun algısına göre antrenman planlaması ve programlaması o anki psikolojik durumuna ve stres düzeyine bakarak planlamada değişiklikler yapması önemlidir (Yücel, 2010). Sporcunun psikolojisini konu alan çalışmalar özellikle son dönemlerde oldukça dikkat çekmektedir. Motivasyonunun öneminin sıklıklar vurgulandığı günümüzde, sporcu- antrenör ilişkisi de bu konuda önemli bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır. (Mageau ve Vallerand, 2003). Motivasyona en çok gereksinim duyulan sakatlanma, yaralanma, diskalifiye olma gibi olumsuz durumların üstesinden gelme konusunda antrenörler önemli roller üstlenmektedir. (Jowett, 2005). Bu gibi durumlarda yanında ona destek verecek birini araması çok muhtemeldir bu zamanlarda hem profesyonel anlamda durumu tespit edebilen hem de kendisini yakından tanıyan birinden destek görmesi ve bunu hissetmesi oyuncunun gelişimi açısından çok önemlidir. Performans sporcularının sürantrane durumunu en yakından görebilen ve bu duruma müdahale edebilecek en yakın kişi birtakım olarak gördüğü antrenör olmalıdır. Antrenörün oyuncusundaki veya takımdaki bu inişli çıkışlı grafiği görebilmesi için iyi analiz etmeli ve sürekli pozitif iletişimde kalmalıdır günümüzde sporcunun veya takımın başarısında antrenörün önemi yadsınamaz bir gerçektir ve her geçen gün gelişen yeni antrenman çeşitleri ve teknolojiyle bu önem artmaktadır.

Kuvvetli bir iletişim bir antrenörün elinde bulunan en önemli silahlardandır bu sebeple antrenörler sporculara her anlarında yanında olduğunu sporculara göstermeli ve bunu hissettirmelidir aynı şekilde sporcuda bütün benliğiyle iyi hissettiği veya kötü hissettiği şeyleri kendisini antrene eden kişiyle paylaşabilmeli ve dönütlere açık olduğunu gösterebilmelidir başarının en büyük anahtarlarından biri karşılıklı açık iletişimidir (Bülbül, 2019)

1.2 Etik kavramı

Etik sözcük olarak töre ve ahlak bilimi anlamlarına gelmektedir. Bireyin tüm davranış ve tutumlarının altında yatan sebeplerinin gösterilmesine yarayan ahlak felsefesi anlamına da gelmektedir (Kayır, 2019). Günümüze baktığımızda etiği

çalışılan kurum ve kuruluşlar gibi daha profesyonel ortamlardaki veya sosyal yaşantısındaki hal ve davranışlarının organize edilmesine yarayan disiplin olarak tanımlamaktayız (MEB)

Alışkanlık, gelenek gibi anlamlara gelen etik, Yunancadaki ‘‘Ethos’’ kelimesinden türetilmiştir (Kucuradi, 2000). Bunun yanı sıra etik, ahlaki davranışların teorik alt yapısını araştıran analitik, bilimsel çalışmaların bütününe verilen isimdir (Lumpkinvd, 2003). Ayrıca değerler, normlar kurallar gibi kişinin bireysel veya toplumsal konularda ilişkilerin temelini meydana getiren olguları ahlaki yönden araştıran felsefi bir disiplin olarak karşımıza çıkar (Aydın, 2003).

Birbirleriyle yakın ilişkili olan etik ve ahlak kavramı kelime olarak aynı anlama gelmese de kişiler tarafından bu aynı anlaşılmaktadır ve birbirleri yerine kullanılmaktadır. (Kayabaşı ve Tekiner, 2017; Coşkun ve Çelikten, 2020). Bu iki kelime aynı anlama gelmemekle beraber iki kavram arasında farklılıklar da bulunmaktadır. İkisini birbirinden ayıran özellik etiğin ahlakı konu edinen disiplinleri içermesi ve ahlak konusuna tarafsız bir bakış açısıyla inceleyen felsefe dalı olmasıdır. Ahlak kavramı kişinin davranış, tutum ve düşüncelerindeki iyi ve kötünün ayrımını yapabilen ortak inanç ve değerleri ifade ederken; etik kavramı davranış ve değerlerin özündeki doğruyu ve yanlış ayırt etme sürecini ifade etmektedir (Baudot, 2002). Ahlak, kişinin sosyal yaşantısında gelişen ve değişen soyut yapıyı ve değerler bütünü kapsar. Etik ise daha açık ve somut olarak ahlaksal yapıya dair kuralları kapsamaktadır (Nuttall, 1997).

1.3.1 Etik Yaklaşımlar

Etik kavramını açıklamaya yardımcı olmak amacıyla çeşitli yaklaşımlar geliştirilmiştir. Bu yaklaşımlar etik kavramıyla alakalı belirli ölçütler oluşturmaya olanak sağlamaktadır. (SCU). Etik yaklaşımlardan bahsedilecek olunursa kişilerin veya etki dahilindekilerin etik hareket içerisindeyken en fazla fayda elde edilmesi yararçı yaklaşım için önemli bir noktadır. Kişinin hayatını nasıl idame edeceğine öncelik veren hak yaklaşımı ise moral haklar olarak karşımıza çıkar. İyilik ve adil yaklaşım ilkesi ise eşitlik kavramına, etik hareketin herkese eşit davranması ilkesini önem verir. Bu nedenle eşitsizliğin veya adaletsizliğin var olduğu davranışlarda bu durumun savunulabilir ölçütlere dayanmasının gerekliliğini vurgular. Tüm toplumu

ilgilendiren hukuk, sağlık, eğitim gibi hususlarda toplum iyiliği ve menfaatinin öncelikli olmasına önem veren yaklaşıma herkesin iyiliği yaklaşımı denir. Bir diğer yaklaşım olan değer yaklaşımı dürüstlük cesaret ve hoşgörü ilkelerine dayanır ve bu değerlerle etik hareketin uyum içerisinde olmasına öncelik verir. Farklı toplumlarda farklı ahlak anlayışları gelişmektedir. Bu farklılık toplumları oluşturan kültür, örf, gelenek gibi değer farklılıklarından kaynaklanmaktadır (Gözener, 2008).

1.3.3 Sporda etik değer

Kişinin sosyal yaşantısındaki hal ve davranışlarını da düzenlemesi gereken etik değerlere sahip olması gerektiği vurgusunun ardından bu konuyu daha da özelleştirmek gerekirse spor yaparken de kişinin aynı etik ahlak çerçevesinde hareket etmesi gerekir. Düşünüldüğünde spor karışık ve etik çelişkiler gösterdiği görülmektedir (Eskicioğlu vd., 2012). Ancak tüm sporsal davranışların temelinde fairplay dediğimiz sportif erdem bulunmaktadır. Fırsat eşitliğini korumak anlamına gelen fair play kelimesi 15. yy. ikinci yarından itibaren kullanılan bir terimdir. Fair play kelimesi 18. yy'da spor diline dahil edilmiştir. (Sezen ve Yıldırım, 2003).

Kişilerin sporsal faaliyetlerin gerçekleştiği yerlerde evrensel olarak kabul edilmiş etik kurallarının özümsetilerek bu kuralları davranış olarak göstermelerini sağlamak spor etiğinin temel hedefini oluşturmaktadır. Günümüzde spor etiği yok sayılarak ahlaki değerler yerine maddi değerlerin ön plana çıktığını daha sık görmekteyiz. Sporu gerçek amacından saptıran bu gibi durumlar spor etiğine olan gereksinimin arttığını ve önem verilmesi gereken bir durum haline geldiğini göstermektedir (Dolaşır, 2005).

1.3.4. Antrenör ve antrenörlük etiği.

Antrenörlerin görev ve yönlendirmeleriyle spor ve sporcuya yön veren bir rolü olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Bu sebeple antrenörün spor için gösterdiği etik tutum ve davranışlar hem sporu hem de sporcusunu önemli ölçüde etkilemektedir. Etik krallara uygun davranmayan, kendi kuralları olan veya uygulayan antrenörlerin spora da zarar verebileceği bir gerçektir. Bu sebeple antrenörlerin sporun hakettiği düzeye çıkması için etik olmayan tutum ve davranışlardan uzaklaşması ve kabul görmüş etik değerleri temel alan, etik kuralları özümseyerek davranışlarına yansıtan, bu

davranışları da etik kurallar doğrultusunda yönlendirebilen kişiler olması gerekmektedir (Çeviker, 2013)

1.3 Öz yeterlilik

Benlik olarak da algılanan öz kavramının yapılan çalışmalar incelendiğinde kişinin edinmiş olduğu deneyimlerle ve deneyimleri sonucu elde ettiği değerlendirmelerle beraber şekil aldığını görmekteyiz. (Uzel, 2009) Kişinin düşünceleri, hissettikleri, kendi motivasyonu ile ilgili verdiği kararlar ise yeterlilik kavramını açıklar. (Sağ, 2019). Yeterlilik algısının iki temel bileşeni bulunmaktadır. Bunlar yeterlilik beklentileri ve sonuç beklentileridir. Kişinin başarıyla gerçekleştirdiği eyleminin sonucunda olumlu sonuçlar alacağına dair sahip olduğu inanca yeterlilik beklentileri denir. Kişinin kendi içgüdüleriyle bu beklenen olumlu sonucu kesinliğe dönüştürmesine sonuç beklentileri denmektedir (Bandura, 1977). Kişinin yaşantısını birçok farklı yönüyle etkileyen görev seçimi, hedef belirleme, motivasyon seviyesi, hedeflere ulaşmadaki çaba, duygu durumu ve başarı gibi durumlarda etkili bir rol üstlenen öz yeterlilik inancıdır (Bandura, 2006).

Bandura'nın 1989 yılında hazırladığı sosyal öğrenme kuramı incelendiğinde öz yeterliliği oluşturan temelleri görebilmekteyiz. Bandura bu kuramda kişinin öz yeterliliği ile kişinin olaylarla başa çıkma ve farklı olaylarda performans gösterme yeteneğini ilişkili bulmuştur (Gürcan, 2005). Dolayısıyla Banduraya'ya göre kişinin bir işi veya performansı tamamlayabilmesi için gerekli olan unsurları bir araya getirmesi, organizasyonunu sağlaması ve koordine edebilmesi kişinin öz yeterlilik düzeyine ilişkin yargısı olarak tanımlanmaktadır. Diğer tanım içerisinde Pajares (2002) ise başarı ve motivasyon için en önemli faktörü öz yeterlilik olarak tanımlamıştır. Sebebi incelendiğinde kişi davranışları sonucu beklenen sonuçlar gerçekleşmediğinde engellerle yüzleşme isteğinin azalmasıyla ilintili olduğu açıklanmıştır.

İnsan faaliyetini anlamak, inanç sistemleri ile ilişkilidir; öz-yeterlik, öz güven, öz-kavram, beceri algısı, benlik saygısı gibi istenen inançlar ve algılanan kontrol düzeylerini belirleyen düzeyler, eğitim ve öğretim alanlarında büyük ilgi uyandırmıştır. Bu durum da psikoloji ve çeşitli disiplinlerin doğmasına neden olmuştur ve bu konularda çok sayıda araştırma yapılmıştır. Pajares (1996), teorik çevrenin

yukarıdaki kavramların tanımı konusunda bir fikir birliğine sahip olmadığına ve bunun da eğitim alanında kavramsal karışıklığa yol açtığına inanmaktadır. Çeşitli araştırmalara baktığımızda insanların öz-yeterlik kavramına farklı açılardan yaklaştığını görebiliriz. (Israel, 2007).

1.4.1 Sporda öz yeterliliğin önemi

İnsan; mental, fiziksel ve sosyal yönleriyle sürekli gelişim gösteren bir yapıdadır. Hareket halinde olmanın, fiziksel aktiviteler gerçekleştirilmenin, sporsal faaliyetlerde bulunmanın her şeye ulaşmanın ve hareketimizin oldukça kısıtlandığı günümüzde önemi daha da artmaktadır. Bu anlamda spor sadece hayatımıza hareket olarak katkı sağlamanın dışında kişinin kendine olan güvenini, saygısını, kontrol ve iletişim yeteneklerini, liderlik özelliği arttırmada ve geliştirmede sporun büyük katkısı bulunmaktadır. Dolayısıyla spor hem bedensel hem de ruhsal olarak kişinin kendini geliştirmesinde önemli roller üstlenir. (Küçük ve Koç, 2015). Spor ve fiziksel aktiviteler aynı zamanda öz yeterliliğin gelişmesinde de büyük önem taşımaktadır. Bandura, kendine her zaman güvenen ve inanç duyguları gelişmiş kişilerin istedikleri başarıya ulaşmada sağlam temellere sahip olduklarını ortaya koymaktadır. Aynı zamanda elde edilen deneyimler de kendine güven ve öz yeterlilik sayesinde yeni olaylar karşısında etkisini gösterebileceği öne sürülmektedir. (Feltz ve Lirgg, 2001). Algılanan öz-yeterliliğin bir sporcunun sergilemek istediği başarı düzeyinin önemli bir sonucu olmasının, sporcunun müsabakada rakibine karşı başarısı için önemli olduğu düşünülmektedir. Edinilmiş öz yeterlik inançları, sporcuların yaklaşan performans durumlarını tam anlamıyla göstermeleri ve yönetmeleri için gerekli kabul edilir. (Türedi, 2015).

Sporcuların çalışmalarında hedefe odaklanmasına, görevi ve hedefi algılamasına, çalışma disiplinine yeni stratejiler geliştirmesine ve dolaylı yoldan başarıyı etkilemesinde algılanan öz yeterliliğin hangi seviyede olduğu önemli rol oynamaktadır. Öz yeterlilik inançları sporcunun kazanmayı istediği ve umut ettiği görevlerde başarılı veya başarısız olma düşüncelerini etkilemektedir. (Korkmaz, 2006). Yapılan araştırmalar sonucunda öz yeterlilik inançlarını geliştirmiş kişilerin bir işi öğrenme ve işte performans gösterebilme becerileri daha etkili olmaktadır (Cengiz vd., 2012).

Öz-yeterlik inancı geliştiren sporcular kendilerinde neyin etkili neyin zayıf olduğunu öğrenirler, özgüven geliştirirler ve gelişmeye istekli olurlar. Zorlu bir süreçten geçerek başarıya ulaşırlarken, ulaştıkları performans düzeyini koruyarak, yarattıkları dikkati sabitleyerek ve en etkili davranışları sergileyerek başarı hedeflerine ulaşırlar. Düşük öz yeterlik inançları, engellerle karşılaşan sporcuları yıldırabilir, özgüvenlerini zayıflatabilir ve onları başarıyla ulaşmak istedikleri hedeflerinden uzaklaştırabilir. Olumsuzluklar bu sporcuları zorlayabilir ve hata yapmalarına neden olabilir. Her hata başka bir hatayı beraberinde getirir. Kendilerinin yarattığı bu olumsuz ruh halinden kurtulmak görüldüğü kadar kolay değildir. Sonuç olarak, arzuladıkları başarıdan ve ait olduklarını düşündükleri spordan uzaklaşırlar (Bozkurt, 2014).

Öz yeterlilik inançları yüksek olan sporcular yapılması güç görevleri daha kolay bir şekilde başarabilir, ön görülemeyen sonuçlarla karşılaştıklarında ise daha az bir zamanda toparlanabilirler. Öz yeterlilik inançları zayıf olan sporcular bunun tam tersi olarak zorlu görevler karşısında kendilerini güçsüz hissederek başarısız olacaklarını düşünürler ve öz güvenlerini yitirirler dolayısıyla da pes edip gereken performansı gösteremediklerinden dolayı da başarısızlığı beraberinde getirirler (Ceylan ve diğ., 2020).

1.4.2 Antrenör öz yeterliği

Bir sporcunun doğduğu andan itibaren kazandığı yetenek ve beceriler, sporcunun başarısının geçerli ve hayati bir parçasını oluşturur. Antrenörler, sporcunun bu yetenek ve becerilerini şekillendiren ve sporcuyu yönlendiren kişilerdir. (Amman, 2000). Sporcular başarılı olmak için yetenek ve azmin yanı sıra her zaman antrenörlerinin desteğine ihtiyaç duyarlar. (Başer, 1998). Bu nedenle antrenörler bir sporcusu sakatlandığında ilk müdahale eden, moral ve motivasyonunu kaybettiğinde toparlanmasına yardımcı olan, takımlar arası iş birliğini sağlayan, onlara yeni taktik ve teknikler öğreten hatta özel yaşam sorunlarına çözüm üreten kişiler olarak her zaman sporcusunun yanındadır. Bir antrenörün bu gibi durumları en iyi şekilde yönetebilmesi ve yönlendirebilmesi için tüm profesyonel yeterliliklere sahip olması gerekir. (Amman vd., 2000)

Antrenör yeterliliği öğretmen yeterliliğine göre örgütsel değişkenlerden daha farklı etkilenebilmektedir. Örnek olarak bir öğrenim kurumu içerisindeki akademik önem öğretmen yeterliliği için önem arz ederken antrenör yeterliliği için önemli olmayabilir (Hoy ve Woolfolk, 1993).

İKİNCİ BÖLÜM

MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Bu araştırma, tenis antrenörlerinin mesleki yeterlilik ve etik değerlere yakınlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi açıklamak adına, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel (korelasyonel) tarama modelini kullanacaktır. İlişkisel tarama modelinde, değişkenlerin birlikte değişip değişmediği; değişme varsa bunun nasıl olduğu saptanmaya çalışılırken nedensel karşılaştırma modelinde değişkenler arasındaki farklılıkların tespit edilmesi amaçlanır (Karasar, 2012).

2.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Türkiye genelinde aktif olarak görev yapan Federasyon lisanslı tenis antrenörleri oluştururken, örneklemini ise kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenen (n=318) Federasyon onaylı gönüllü tenis antrenörlerinden oluşturmaktadır. Araştırmanın, çalışma grubuna katılımında gönüllülük ilkesi esas alınmıştır. (Yazıcıoğlu ve Erdoğan, 2004).

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veriler anket yöntemi ile toplanacaktır. Anket formunun ilk bölümünde antrenörlerin kişisel bilgilerine dair sorular yer alacaktır. İkinci bölümünde antrenörlerin mesleki yeterliliklerini belirlemek amacıyla düzenlenen antrenör yeterlilik ölçeği-II ve üçüncü bölümde meslek etik ilkelerini belirlemek adına düzenlenen antrenör meslek etik ilkeleri belirleme formu (AMEF) yer alacaktır. Ölçeklere ilişkin bilgiler aşağıda sunulmuştur.

Tablo 1: Katılımcıların Demografik Bilgileri

	Değişkenler	N
Cinsiyetiniz	Erkek	193
	Kadın	135
Yaşınız	18-25	58
	26-33	40
	34-41	119
	42-49	49
	50 ve üzeri	52
Antrenörlük Kademe	1. Kademe	67
	2. Kademe	51
	3. Kademe	200
Antrenörlük Süreniz	1-5 Yıl	54
	6-10 Yıl	124
	11-15 Yıl	78
	16 ve üzeri	62
Eğitim Durumunuz	Ön Lisans	106
	Lisans	139
	Lisansüstü	73
Toplam		318

Çalışmamıza 135 kadın, 193 erkek toplam da 318 antrenör gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların 58'i 18-25, 40'ı 26-33, 119'u 34-41, 49'u 42-49 ve 52'si 50 ve üzeri yaş antrenörler oluşturmaktadır. Katılımcıların 67'si 1. Kademe, 51'i 2. Kademe, 200'ü 3. Kademe Antrenörlük belgesine sahiptir. Antrenörlerin 106'sı önlisans, 139'u üniversite ve 73'ü Lisansüstü mezundur. 318 Katılımcının 54'ü 1 ile 5 yıl arası, 124'ü 6 ile 10 yıl, 78'i 11 ile 15 yıl ve 62'si 16 ve üzeri yıldır antrenör olarak çalışmaktadır.

2.3.1. Kişisel Bilgi Formu

Araştırmada hazırlanacak olan kişisel bilgi formu, araştırmaya katılan tenis antrenörlerinin demografik özelliklerini belirlemek amacıyla kullanılacaktır. Bu bağlamda kişisel bilgi formunda tenis antrenörlerinin yaş, cinsiyet, kademe belgesi, mesleki tecrübe ve eğitim düzeyi gibi tanımlayıcı özelliklerinin ortaya konulmasına yönelik sorulara yer verilmesi planlanmaktadır.

2.3.2. Antrenör Yeterlilik Ölçeği – II

Antrenörlerin mesleki yeterliliklerini ölçmek adına Feltz, Chase, Moritz ve Sullivan (1999) tarafından geliştirilen ve Myers, Feltz, Chase, Reckase ve Hancock (2008) tarafından değiştirilen Antrenör Yeterlilik Ölçeği-II çalışmada veri toplama aracı

olarak kullanılacaktır. Değiştirilen ölçekte yapılan yeniliklerden biri “yeteneğinize ne kadar güveniyorsunuz” sorusunun “şu an da antrenörlük yaptığınız takım ile ilgili olarak, yeteneklerinize ne kadar güveniyorsunuz” sorusu ile değiştirilmesidir. Ölçek motivasyon, oyun stratejileri, teknik öğretimi, karakter oluşumu ve fiziksel kondüsyon olmak üzere 5 faktör altında 18 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte 4’lü Likert derecelendirme sistemi (1-az, 2-orta, 3-yüksek, 4-tam) kullanılacaktır.

2.3.3. Antrenörlerin Meslek Etiği Davranışları Ölçeği

Antrenörlerin meslek etik ilkelerine uyma düzeylerini değerlendirebilmek amacıyla oluşturulan Antrenörlerin Meslek Etiği Davranışları Ölçeği Kayır ve Özbek (2019) tarafından geliştirilmiştir. Araştırmada nicel yöntem kullanılmıştır. Ölçek formunda yer alan maddelerin değerlendirilmesi 5’li Likert tipi derecelendirme ile yapılmıştır. 84 antrenör ve 216 sporcuya uygulanarak, geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Analizler sonucunda, profesyonellik, saygı, sorumluluk ve hoşgörü alt boyutlarından oluşan 19 maddeli bir ölçek geliştirilmiştir.

Tablo 2: Antrenörlerin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyma Düzeyleri Ölçeği ve Antrenör Yeterlilik Ölçeklerinin Cronbach’s Alpha Değerleri

Kullanılan Ölçek	Cronbach's Alpha
Antrenörlerin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyma Düzeyleri Ölçeği	,719
Antrenör Yeterlilik Ölçeği	,802

Tablo 2. İncelendiğinde Antrenörlerin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyma Düzeyleri Ölçeği ve Antrenör Yeterlilik Ölçeği için Cronbach’s Alpha değerleri; ölçeğin genelinin yeterli olacak bir ölçüde güvenilir olduğu görülmektedir. Cronbach’s Alfa (α) katsayısının alt limiti olarak 0,70 kabul edilmektedir (Hair vd., 1998).

Tablo 3. Antrenörlerin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyuma Düzeyleri Ölçeği ve Antrenör Yeterlilik Ölçeklerinin alt boyutlarına uygulanan Kolmogorov-Smirnov testi ve Shapiro-Wilk testi sonuçları

		N	Kurtosis	Skewness
Antrenörlerin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyuma Düzeyleri Ölçeği	Profesyonellik	318	.126	-.356
	Saygı	318	.237	-.610
	Sorumluluk	318	-.428	-.381
	Hoşgörü	318	-.513	-.317
Antrenör Yeterlilik Ölçeği	Motivasyon	318	.317	.455
	Oyun Stratejileri	318	.216	.343
	Teknik Öğretimi	318	.434	.511
	Karakter Oluşumu	318	-.138	.298
	Fiziksel Kondisyon	318	1.190	.489

Tablo 3 incelendiğinde, katılımcıların Antrenörlerin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyuma Düzeyleri Ölçeği Profesyonellik alt boyutu ortalamasının 126, Saygı alt boyut ortalamasının 237, Sorumluluk alt boyutu ortalamasının -.428 ve Hoşgörü alt boyutu ortalamasının -.513 olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların Antrenör Yeterlilik Ölçeği Motivasyon alt boyutu ortalamasının .317, Oyun Stratejileri alt boyutu ortalamasının .216 ± .184, Teknik Öğretimi alt boyutu ortalamasının .434, Karakter Oluşumu alt boyutu ortalamasının -.138 ve Fiziksel Kondisyon alt boyutu ortalamasının 1.190 olduğu tespit edilmiştir.

2.4. Verilerin Analizi

Bu çalışmada anket ve internet aracılığı ile toplanan verilerin analizinde IBM SPSS 21 paket programı kullanılmıştır. Çalışmaya katılan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin tanımlayıcı özelliklerinin tespit edilmesinde frekans ve yüzde analizlerinden yararlanılmıştır. Tenis Antrenörlerinin tanımlayıcı Mesleki Yeterlilik Düzeyleri ve Meslek Etiğine Uyuma Düzeyleri düzeylerinin tespitinde ortalama ve standart sapma analizlerine yapılmıştır.

Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla skewness-kurtosis değerlerine bakılmış olup, verilerin normal dağılım gösterdiği tespit

edilmiştir. İstatistiksel analiz olarak Independent Samples T-Test (Bağımsız örneklem için t testi), One way ANOVA (Varyans Analizi) ve Pearson korelasyon analizinden faydalanılmıştır. Post-hoc analizi olarak LSD analizi tercih edilmiştir. Araştırmada anlamlılık düzeyi, .05 kabul edilmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR

Tablo 4. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile Yaş değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları

	Yaş	N	\bar{X}	Ss	f	p	Anlamlı Fark
Motivasyon	18-25 ¹	58	87,27	6,77	1,494	,214	
	26-33 ²	40	88,00	5,98			
	34-41 ³	119	87,53	6,28			
	42-49 ⁴	49	88,37	6,60			
	50 ve üzeri ⁵	52	88,44	5,63			
Oyun Stratejileri	18-25 ¹	58	80,05	7,93	1,337	,269	
	26-33 ²	40	81,89	6,05			
	34-41 ³	119	84,22	6,69			
	42-49 ⁴	49	83,50	6,61			
	50 ve üzeri ⁵	52	83,9	5,85			
Teknik Öğretimi	18-25 ¹	58	81,66	3,51	,171	,843	
	26-33 ²	40	80,36	3,87			
	34-41 ³	119	80,40	3,64			
	42-49 ⁴	49	81,66	3,51			
	50 ve üzeri ⁵	52	82,33	5,36			
Karakter Oluşumu	18-25 ¹	58	80,66	3,57	,042	,959	
	26-33 ²	40	81,15	3,43			
	34-41 ³	119	80,89	4,03			
	42-49 ⁴	49	80,94	3,80			
	50 ve üzeri ⁵	52	84,75	5,18			
Fiziksel Kondisyon	18-25 ¹	58	84,33	5,03	1,358	,263	
	26-33 ²	40	85,84	3,59			
	34-41 ³	119	87,05	3,71			
	42-49 ⁴	49	86,65	3,74			
	50 ve üzeri ⁵	52	82,96	5,10			

Tablo 4’de Tenis Antrenörlük mesleki yeterlilik düzeyleri Ölçeği puanlarınının Yaş değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Buna göre ölçeğin hiçbir alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 5. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile cinsiyet değişkeni arasındaki t testi analiz sonuçları

	Cinsiyet	N	X	t	p
Motivasyon	Erkek	193	85,90	-,065	,948
	Kadın	135	85,35		
Oyun Stratejileri	Erkek	193	88,32	-,457	,648
	Kadın	135	84,46		
Teknik Öğretimi	Erkek	193	78,90	-1,072	,284
	Kadın	135	87,95		

Karakter Oluşumu	Erkek	193	85,72	-,035	,972
	Kadın	135	85,42		
Fiziksel Kondisyon	Erkek	193	84,80	,055	,778
	Kadın	135	84,15		

Tablo 5’de Tenis Antrenörlerinin Antrenörlük mesleki yeterlilik düzeyleri ölçeği puanlarının cinsiyet değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Buna göre ölçeğinin hiçbir alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 6. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile Mesleki Deneyim Sürelerine değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları

	Kademe	N	\bar{X}	Ss	f	p	Anlamlı Fark
Motivasyon	1-5 Yıl ¹	54	83,40	4,89	,652	,524	
	6-10 Yıl ²	124	82,45	7,75			
	11-15 Yıl ³	78	84,72	7,80			
	16 ve üzeri ⁴	62	83,50	6,61			
Oyun Stratejileri	1-5 Yıl ¹	54	83,60	3,72	,140	,870	
	6-10 Yıl ²	124	83,54	2,87			
	11-15 Yıl ³	78	84,09	4,33			
	16 ve üzeri ⁴	62	83,44	3,65			
Teknik Öğretimi	1-5 Yıl ¹	54	81,02	3,36	2,117	,127	
	6-10 Yıl ²	124	82,04	3,25			
	11-15 Yıl ³	78	82,72	4,68			
	16 ve üzeri ⁴	62	80,94	3,80			
Karakter Oluşumu	1-5 Yıl ¹	54	83,72	6,86	1,953	,149	
	6-10 Yıl ²	124	82,67	5,69			
	11-15 Yıl ³	78	87,20	8,86			
	16 ve üzeri ⁴	62	83,58	6,61			
Fiziksel Kondisyon	1-5 Yıl ¹	54	80,40	4,30	,808	,450	
	6-10 Yıl ²	124	80,74	3,19			
	11-15 Yıl ³	78	79,10	4,04			
	16 ve üzeri ⁴	62	80,42	3,67			

Tablo 6’de Tenis Antrenörlerinin Antrenörlük Mesleki yeterlilik Düzeyleri Ölçeği puanlarının Mesleki Tecrübe değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Buna göre ölçeğinin hiçbir alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 7. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile Kademe Belgeleri değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları

	Kademe	N	\bar{X}	f	p	Anlamlı Fark
Motivasyon	1. Kademe ¹	67	79,38	3,42	,009	1-3
	2. Kademe ²	51	80,19			
	3. Kademe ³	200	85,46			
Oyun Stratejileri	1. Kademe ¹	67	76,42	1,64	,161	-
	2. Kademe ²	51	85,66			
	3. Kademe ³	200	85,68			
Teknik Öğretimi	1. Kademe ¹	67	84,87	3,36	,000	1-3 2-3
	2. Kademe ²	51	75,28			
	3. Kademe ³	200	83,71			
Karakter Oluşumu	1. Kademe ¹	67	79,78	2,98	,009	1-3 2-3
	2. Kademe ²	51	80,80			
	3. Kademe ³	200	85,33			
Fiziksel Kondisyon	1. Kademe ¹	67	89,38	3,29	,001	1-3
	2. Kademe ²	51	70,19			
	3. Kademe ³	200	78,79			

Tablo 7’de Tenis Antrenörlerinin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyuma Düzeyleri Ölçeği puanlarının Antrenör belgelerinin kademeleri değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Buna göre ölçeğinin Motivasyon, Karakter Oluşumu, Teknik Öğretim ve Fiziksel Kondisyon alt boyutlarında sayısal olarak bir fark tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Oyun Stratejileri Alt Boyutunda istatistiksel olarak bir fark tespit edilmemiştir ($p > 0.05$).

Tablo 8. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Mesleki Yeterlilik ölçeği ile Eğitim Düzeyleri değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları

	Eğitim	N	\bar{X}	Ss	f	p	Anlamlı Fark
Motivasyon	Ön Lisans	106	86,71	7,41	2,11	,077	
	Lisans	139	87,68	7,16			
	Lisansüstü	73	88,79	7,29			
Oyun Stratejileri	Ön Lisans	106	89,05	7,11	1,64	,161	
	Lisans	139	87,63	6,70			
	Lisansüstü	73	88,67	5,92			
Teknik Öğretimi	Ön Lisans	106	87,36	8,84	,87	,456	
	Lisans	139	86,47	8,57			
	Lisansüstü	73	86,64	6,84			
Karakter Oluşumu	Ön Lisans	106	88,55	9,38	2,01	,110	
	Lisans	139	88,05	9,19			
	Lisansüstü	73	87,02	9,22			
Fiziksel Kondisyon	Ön Lisans	106	88,42	10,95	2,89	,119	
	Lisans	139	87,84	9,74			
	Lisansüstü	73	89,12	10,45			

Tablo 8’de Tenis Antrenörlerinin Antrenörlük Meslek Etiğine Uyuma Düzeyleri Ölçeği puanlarının Eğitim durumları ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Buna göre ölçeğinin hiçbir alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 9. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Etik Değerlere Yatkinlık ölçeği ile Yaş değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları

	Yaş	N	Ss	x	p	Anlamlı Fark
Profesyonellik	18-25 ¹	58	80,83	13,387	,000	1-3 2-4
	26-33 ²	40	79,48			
	34-41 ³	119	86,15			
	42-49 ⁴	49	86,46			
	50 ve üzeri ⁵	52	84,87			
Saygı	18-25 ¹	58	85,20	1,494	,214	
	26-33 ²	40	79,02			
	34-41 ³	119	78,98			
	42-49 ⁴	49	83,84			
	50 ve üzeri ⁵	52	80,89			
Sorumluluk	18-25 ¹	58	80,83	2,940	,032	1-4
	26-33 ²	40	79,48			
	34-41 ³	119	86,15			
	42-49 ⁴	49	86,46			
	50 ve üzeri ⁵	52	84,87			
Hoşgörü	18-25 ¹	58	85,20	2,856	,024	2-4
	26-33 ²	40	89,02			
	34-41 ³	119	88,98			
	42-49 ⁴	49	83,87			
	50 ve üzeri ⁵	52	80,89			

Tablo 9’da Antrenörlerin Etik Değerlere Yatkinlık Düzeyleri Ölçeği puanlarının Yaş değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Profesyonellik, Sorumluluk ve Hoşgörü alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna sonuçlara göre ölçeğinin Saygı alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 10. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin etik değerlere yatkınlık ölçeği ile cinsiyet değişkeni arasındaki t testi analiz sonuçları

	Cinsiyet	N	\bar{X}	f	p
Profesyonellik	Erkek	193	82,72	1,660	0,009
	Kadın	135	86,28		
Saygı	Erkek	193	85,05	3,426	0,003
	Kadın	135	87,07		
Sorumluluk	Erkek	193	85,53	0,930	0,063
	Kadın	135	85,41		
Hoşgörü	Erkek	193	84,41	0,644	0,007
	Kadın	135	89,29		

Tablo 10’da Antrenörlerin Etik Değerlere Yatkınlık Düzeyleri Ölçeği puanlarının Cinsiyet değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Profesyonellik, Saygı ve Hoşgörü alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Bu farkın kadın antrenörlerin lehine olduğu istatistiksel olarak belirlenmiştir. Ölçeğin Sorumluluk alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p > 0.05$).

Tablo 11. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Etik Değerlere Yatkınlık ölçeği ile Kademe Belgeleri değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları

	Kademe	N	\bar{X}	t	p	Anlamlı Fark
Profesyonellik	1. Kademe ¹	67	80,09	6,230	,000	1-2 1-3
	2. Kademe ²	51	81,86			
	3. Kademe ³	200	80,96			
Saygı	1. Kademe ¹	67	81,73	5,598	,771	
	2. Kademe ²	51	80,90			
	3. Kademe ³	200	84,09			
Sorumluluk	1. Kademe ¹	67	83,36	3,425	,617	
	2. Kademe ²	51	81,62			
	3. Kademe ³	200	84,84			
Hoşgörü	1. Kademe ¹	67	88,18	4,856	,601	
	2. Kademe ²	51	87,00			
	3. Kademe ³	200	89,06			

Tablo 10’da Antrenörlerin Etik Değerlere Yatkınlık Düzeyleri Ölçeği puanlarının Antrenörlük belge kademeleri değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir.

Profesyonellik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna sonuçlara göre ölçeğin Sorumluluk, Hoşgörü ve Saygı alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 12. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Etik Değerlere Yatkinlik Ölçeği ile mesleki tecrübeleri değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları

	Kademe	N	\bar{X}	f	p	Anlamlı Fark
Profesyonellik	1-5 Yıl ¹	54	85,88	1,818	,009	2-4
	6-10 Yıl ²	124	89,96			
	11-15 Yıl ³	78	87,70			
	16 ve üzeri ⁴	62	88,00			
Saygı	1-5 Yıl ¹	54	89,03	1,311	190	
	6-10 Yıl ²	124	84,54			
	11-15 Yıl ³	78	84,20			
	16 ve üzeri ⁴	62	87,50			
Sorumluluk	1-5 Yıl ¹	54	88,56	-,175	,861	
	6-10 Yıl ²	124	84,55			
	11-15 Yıl ³	78	81,60			
	16 ve üzeri ⁴	62	87,00			
Hoşgörü	1-5 Yıl ¹	54	81,78	3,106	,005	1-4
	6-10 Yıl ²	124	87,21			
	11-15 Yıl ³	78	87,10			
	16 ve üzeri ⁴	62	84,50			

Tablo 11’de Antrenörlerin Etik Değerlere Yatkinlik Düzeyleri Ölçeği puanlarının Mesleki Tecrübe değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Profesyonellik ve Hoşgörü alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna sonuçlara göre ölçeğin Sorumluluk ve Saygı alt boyutlarında sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 13. Araştırmaya katılan Tenis Antrenörlerinin, Etik Değerlere Yatkinlık ölçeği ile Eğitim değişkeni arasındaki anova testi analiz sonuçları

	Eğitim	N	\bar{X}	f	p	Anlamlı Fark
Profesyonellik	Ön Lisans ¹	106	84,27	,870	,456	
	Lisans ²	139	86,38			
	Lisansüstü ³	73	85,18			
Saygı	Ön Lisans ¹	106	80,92	1,417	,157	
	Lisans ²	139	86,08			
	Lisansüstü ³	73	85,54			
Sorumluluk	Ön Lisans ¹	106	84,62	2,315	,021	1-3
	Lisans ²	139	84,31			
	Lisansüstü ³	73	84,27			
Hoşgörü	Ön Lisans ¹	106	86,38	2,431	,015	1-2
	Lisans ²	139	85,18			
	Lisansüstü ³	73	80,92			

Tablo 12’de Antrenörlerin Etik Değerlere Yatkinlık Düzeyleri Ölçeği puanlarının Eğitim değişkeni ile karşılaştırılmasına ilişkin analiz sonuçları verilmiştir. Sorumluluk ve Hoşgörü alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Buna sonuçlara göre ölçeğin Profesyonellik ve Saygı alt boyutlarında sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p > 0.05$).

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Tartışma

1. Tenis Antrenörlerinin yaş değişkeni ile Mesleki Yeterlilik Düzeyleri ve Etik Değerlere Yatkinlık Düzeyleri düzeylerine yönelik tartışma

Araştırmamız sonucunda Tenis antrenörlerinin meslek mesleki yeterlilik düzeyleri ile yaş değişkeni arasında istatistiksel olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$). Çik (2019) sporcular tarafından algılanan antrenör davranışlarının antrenörlerin yeterliliğiyle ilişkisinin İncelenmesi isimli çalışmasında 18-35 yaş ve 36-53 yaş gruplarındaki karakter oluşturma alt boyutlarında, antrenör yeterlilikleri alt boyutlarında maksimum ortalama sonuçlar bulunmuştur. Yaş grubu 18-35 olan antrenörlerde fiziksel bakımdan sporcu kondisyon alt boyunda en düşük ortalama çıktılar bulunmuştur. Bu ortalama değer 36-53 yaş grubuna gelindiğinde motivasyon alt boyutunda bulunmuştur. Araştırmalar spor yapan sporcuların karakterinde olumlu yönde katkı sağlayan unsuru karakter oluşturma yeterliliği olarak açıklamıştır. Aynı şekilde eğitmenlerin sporcuları psikolojik açıdan destekleyebilme ve yeteneklerinde etkili olma gibi durumlardaki inançları motivasyon yeterliliği olarak açıklanırken, sporcunun fiziki durum ve dayanıklılığına olumlu etki sağlama yetileri fiziksel kondisyon yeterliliği olarak açıklanmıştır. Bu açıklamalar doğrultusunda yaş grupları göz ardı edildiğinde karakter oluşturma alt boyutunda antrenörlerin en fazla yeterlilik hissettiği görülmüştür. En az yeterli görülen alt boyutlar ise yaştaki azalmayla doğru orantılı şekilde fiziksel kondisyon alt boyutunda, yaştaki artışla doğru orantılı şekilde motivasyon alt grubunda görülmüştür. Futbol antrenörlerini kapsayan 150 kişilik bir çalışmada antrenörlerin duygusal çaba ve antrenör yeterliliği arasındaki bağlantı araştırılmıştır. Bu bulgular incelendiğinde fiziksel kondisyon alt boyutları benzerlik gösterirken, oyun taktikleri, motivasyon, teknik yetenekler ve karakter oluşumu alt boyutları farklılık göstermiştir. Aynı çalışmada yaş faktörüne bağlı olarak antrenör yeterliliğinin bütün alt boyutlarında anlamlı farklar bulunmuştur.

Tenis antrenörlerinin etik değerlere yatkınlık düzeyleri ve alt boyutlarından profesyonellik, sorumluluk ve hoşgörü ile yaş değişkeni arasında anlamlı fark bulunurken Saygı alt boyutunda bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$). Güvendi, Türksoy, Keskin, Altıncı ve Şahin (2016) çalışmasında, Antrenörlerin yaş değişkenine göre, antrenörlerin etik ilkelere uyma düzeyleri anlamlı şekilde farklılaştığı sonucuna ulaşmıştır. Ölçeğin sorumluluk ve saygı alt boyutlarından, 20-24 yaş grubundaki antrenör puanlarının, 25-30 yaş ve 31-35 yaş grubundaki antrenörlerin puanlarından daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir çalışmada Konter (2009) antrenörlerin yaşları ilerledikçe zorlayıcılık güç algısında düşme meydana geldiğini, buna karşın uzmanlık güç algısında ise artma olduğunu belirtmiş ve bu sonuçların antrenörlerin, erken yaşlarda deneyim eksikliği, tanınma, kabul edilme ve kontrol kurma gereksinmesi nedeniyle zorlayıcılık gücünü ön plana çıkarabilecekleri şeklinde yorumlanabileceğini ifade etmiştir. Bu iki çalışma bizim araştırmamız ile örtüşmektedir.

2. Tenis Antrenörlerinin cinsiyet değişkeni ile Mesleki Yeterlilik Düzeyleri ve Etik Değerlere Yatkınlık Düzeyleri düzeylerine yönelik tartışma

Çalışmamız sonucunda Tenis Antrenörlerinin Meslek mesleki yeterlilik düzeyleri ile cinsiyet değişkeni arasında istatistiksel olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$). 177 tenis antrenörünün katılımıyla yapılan çalışmada, antrenörlerin önderlik kabiliyetleri ve mesleki donanımları arasındaki ilişki incelenmiştir. Çalışma sonucunda katılımcıların cinsiyet değişkenlerine göre mesleki donanımları hiçbir alt boyutta anlamlı farklar bulunmamıştır. Bu çalışma sonuç itibarıyla bizim çalışmamızla aynı sonucu vermektedir.

Tenis antrenörlerinin etik değerlere yatkınlık düzeyleri alt boyutlarından profesyonellik, saygı ve hoşgörü alt boyutları ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bu farkın kadın antrenörlerin lehine olduğu istatistiksel olarak belirlenmiştir. Ölçeğin Sorumluluk alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$). Güvendi, Türksoy, Keskin, Altıncı ve Şahin (2016) çalışmasında, saygı ve sorumluluk alt boyutları cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaştığını tespit etmişlerdir. Buna göre erkek antrenörlerin puanları kadın antrenörlerden daha yüksektir sonucu çıkmıştır. Tuncel ve Büyüköztürk (2009)' ün

sporcular ve antrenörler üzerinde yürüttükleri çalışmada; antrenörlerin mesleki etik ilkelerine uyma düzeylerinin cinsiyet ve görev değişkenlerine göre bakılmış ve erkek antrenörler kadın antrenörlere kıyasla etik ilkelere daha yüksek düzeyde uyduklarını belirtmişlerdir. Stewart da (2014) çalışmasında, antrenörlük eğitimi alan erkek ve kadın öğrencilerin spor etiğine uygun olmayan olaylarda görüş birliği içinde olmadıklarını saptamıştır. Atlı, Karadağ ve Mirzeoğlu (2022) tarafından voleybol antrenörlerinin meslek etiği davranışlarına ilişkin antrenör ve sporcu görüşlerinin incelendiği çalışmada kadın voleybolcular çalıştıkları antrenörlerini erkek voleybolculara göre daha profesyonel, saygılı ve hoşgörülü buldukları sonucu çalışmamızın bulgusu ile farklılık göstermektedir. Bu farklılığın altında yatan sebeplerin tenisin bireysel spor voleybolun ise takım sporu olmasından dolayı farklılık gösterdiği düşünülebilir. Kadın antrenörlerin ikili iletişimi erkek antrenörlerin ise takıma yaklaşımı daha etkili ve sonuç odaklı diyebiliriz.

3. Tenis Antrenörlerinin kademe belgelerine değişkeni ile Mesleki Yeterlilik Düzeyleri ve Etik Değerlere Yatkinlık Düzeyleri düzeylerine yönelik tartışma

Çalışmamız sonucunda Tenis Antrenörlerinin mesleki yeterlilik düzeyleri alt boyutlarından Motivasyon, Karakter Oluşumu, Teknik Öğretim ve Fiziksel Kondisyon alt boyutları ile kademe belgesi faktörleri arasında anlamlı farklar bulunmuştur. ($p < 0.05$). Oyun Stratejileri Alt Boyutunda istatistiksel olarak bir fark tespit edilmemiştir ($p > 0.05$). Çik (2019) Sporcular tarafından algılanan antrenör davranışlarının antrenörlerin yeterliğiyle ilişkisinin incelenmesi isimli çalışmasında Antrenör yeterlilikleri tüm alt boyutlar incelendiğinde sahip olunan antrenörlük seviyesine göre anlamlı farklılıklar göstermediği sonucuna varılmıştır. Bu doğrultuda alınan sonuçlar antrenörlerin bireysel yeterlilikleri yorumlanırken alınan eğitime bağlı olmadan en yüksek puanları seçmeleriyle ilişkilendirilebilir. Malet ve Feltz (2000) antrenör yeterliliğinin elde edilen antrenörlük seviyesine göre istatistiksel bir farklılık göstermemesi bulgusunu araştırmak istemiştir. Bunun üzerine bir kontrol grubuyla, antrenör eğitim programına katılımı karşılaştırarak antrenörlerin yeterliliğine etkilerini incelemeyi amaçlamıştır. 60 antrenörün katılımıyla yapılan çalışmada 2 bölüm (6'şar saat)'den oluşan eğitimler verilmiştir. Eğitimlerin ardından antrenörlerden 36'sı deney grubuna 24'ü kontrol grubuna alınmıştır. Motivasyon, oyun taktikleri, karakter

oluşturma, teknik yetenek alt boyutlarında antrenörlerin yeterlilik algıları ile anlamlı farklar bulunan çalışmalarla aynı sonucu vermemiştir. Sebep olan farklılığın ülkeler arası kültür farklılıklardan kaynaklanmış olduğu düşünölebilir. Farklı bir çalışmayı Buğdaycı (2018). 203'ü kadın, 494'ü erkek toplamda 697 antrenörle yaparak antrenör iletişim yetenekleriyle öz yeterlilikleri arasındaki bağlantıyı incelemiştir. Antrenörlük seviyeleri ile genel öz yeterlilik seviyeleri arasında erkek antrenörde anlamlı farklar elde edilmiştir. Antrenörlük seviyesi yüksek olan erkek antrenörlerin düşük olanlara göre yüksek ortalama puanlar kazandıkları sonucu ile benzerlik göstermiştir.

Tenis antrenörlerinin etik değerlere yatkınlık düzeyleri alt boyutlarından profesyonellik alt boyutu ile kademe belgesi değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Buna sonuçlara göre ölçeğinin sorumluluk, hoşgörü ve saygı alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p > 0.05$). Atlı, Karadağ, Mirzeoğlu (2022) çalışmasına katılan farklı kademelerdeki antrenörlerin meslek etiğine uyma düzeylerinde hoşgörü alt boyutunda 1. kademe ile 3. kademe antrenörler lehine, toplam ölçek puanında ise, 1. kademe antrenörleri lehine anlamlı fark olduğunu tespit etmişlerdir. Koçak (2015), oyuncu olarak kademe belgeleri durumuna göre antrenör mesleki yeterliği boyutunda anlamlı fark olmadığını bildirmiştir. 1. kademe antrenörlerin mesleklerine yeni başlayan yardımcı antrenörler olmaları, onların daha çok altyapı takımlarında çalışmaları, takımın başarı beklentilerinde büyük sorumluluk almamaları ve henüz alanda tanınmadıkları için iş kaybı yaşama kaygıları böyle bir sonuca etki etmiş olduğu düşünölebilir.

4. Tenis Antrenörlerinin mesleki deneyim süresi değişkeni ile mesleki yeterlilik düzeyleri ve etik değerlere yatkınlık düzeylerine yönelik tartışma

Çalışmamız sonucunda Tenis Antrenörlerinin mesleki yeterlilik düzeyleri alt boyutlarından Motivasyon, Oyun Stratejileri, Karakter Oluşumu ve Fiziksel Kondisyon alt boyutları ile mesleki deneyim süresi faktörleri arasında anlamlı fark bulunmuştur. ($p < 0.05$). Teknik Öğretim Alt Boyutunda istatistiksel olarak bir fark tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Tecrübe faktörü ile antrenör mesleki yeterlilik düzeyinin anlamlı bir farklılık göstermediği Mutlu'nun 2016 yılında yaptığı çalışmada gözlemlenmiştir. Mete (2019) Ege Bölgesi'ndeki futbol kulüplerinde görev yapan altyapı antrenörlerinin mesleki yeterliliklerinin ve iş doyumlarının incelenmesi isimli

çalışmasında İki grup katılımcıyla 11 yıl ve daha fazla görevde bulunan katılımcılar karşılaştırıldığında 11 yıl ve daha fazla görev yapan katılımcıların daha yüksek puanlarının olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Buna ek olarak 11 yıl ve daha fazla görev yapan katılımcıların mesleki yeterlilik düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Bulunan bir diğer farklı sonuç ise teknik öğretimi alt boyutunda olmuştur. 11 yıl ve daha fazla görev yapan katılımcılar 0-3 yaş görev yapmış katılımcılarla karşılaştırıldığında daha yüksek puanlar aldıkları görülmüştür. Aynı şekilde 11 yıl ve daha fazla görev yapan katılımcıların mesleki yeterlilik düzeyleri açısından daha yeterli oldukları sonucuna varılmıştır.

.Tenis antrenörlerinin etik değerlere yatkınlık düzeyleri alt boyutlarından profesyonellik ve hoşgörü alt boyutları ile mesleki deneyim değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna sonuçlara göre ölçeğinin Sorumluluk ve Saygı alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p>0.05$). Antrenörlük tecrübesi fazla olan antrenörlerin genel uyum düzeyinin diğer antrenörlerden yüksek olduğunu belirtmiştir (Korkut, 2013: 88). Kaynak ve Gündüz (2009) tarafından yapılan çalışmada genç antrenörlerin sporcuların sorunlarını anlama (empati) ve yaklaşımlarının, daha fazla yıl antrenörlük yapanlara göre daha olumlu çıkmıştır. Aynı zamanda antrenörlük yılı ile antrenör olma nedenleri karşılaştırıldığında genç antrenörlerin antrenörlüğü para kazanmak amacıyla düşünürken daha fazla yıldır antrenörlük yapan antrenörlerin birincil amacının spora hizmet etmek ve sevdirmek olduğu sonucuna varılmıştır.

5. Tenis Antrenörlerinin eğitim düzeyi değişkeni ile mesleki yeterlilik düzeyleri ve etik değerlere yatkınlık düzeylerine yönelik tartışma

Çalışmamız sonucunda Tenis Antrenörlerinin mesleki yeterlilik düzeyleri alt boyutlarından motivasyon, oyun stratejileri, karakter oluşumu ve teknik öğretim alt boyutları ile eğitim düzeyi süresi değişkeni arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Fiziksel kondisyon alt boyutunda istatistiksel olarak bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Altyapılardaki antrenörlük bağlam ve eğitiminin algılanan önderlik tutumları ve antrenörlük yeterliliği arasındaki ilişkiyi araştırmak için Sullivan ve ark. (2012) bir çalışma yapmıştır. Bu çalışmada antrenörün eğitim seviyesine göre çok boyutlu antrenör yeterliliğinde anlamlı farklılıklar bulunan çalışmalarla çelişki

yaşanmıştır. Başka bir çalışmada ise önderlik kabiliyetleri ve öz yeterlilik arasındaki ilişkiyi 177 tenis antrenörü üzerinde incelemiştir. Hiçbir alt düzeyde antrenörlerin öz yeterliliklerinin eğitim düzeyleriyle ilişkili anlamlı farklar bulunmayarak çalışmalarını destekleyici sonuçlar elde edilmiştir. Lise düzeyi antrenörlerle lisans ve lisansüstü eğitilmiş antrenörler karşılaştırıldığında fiziksel kondisyon, teknik öğretimi ve karakter oluşturma alt boyutlarında eğitim düzeyi yüksek olan antrenörlerin daha yüksek puanlar aldıkları gözlemlenmiştir. Aynı şekilde eğitim düzeyi yüksek olan antrenörlerin bireysel yeterlilik algılarının daha yüksek değerlere sahip olmaları beklenen sonuçlar arasındadır. Sahip olunan eğitim düzeyi ve mesleki çalışma koşulları farklılık gösterdiğinden eğitim düzeyi yüksek olan antrenörlerin tüm alt boyutlarda elde edilen ortalama puanların eğitim düzeyi düşük olan antrenörlere kıyasla yüksek olması beklenilmektedir. Certel, Alkış ve Gürpınar (2019) antrenörlerin mesleki etik ilkelere uyma düzeylerinin antrenör ve sporcu gözüyle değerlendirilmesi isimli çalışmada antrenörlerin lise veya üniversite mezunu olma durumlarının mesleki etik ilkelere uyma düzeylerine bir etkisinin olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Bu sonuç bizim araştırmamız ile örtüşmemektedir. Yapılan farklı çalışmalarda da görüldüğü üzere eğitim düzeyi yüksek olan antrenörlerin, eğitim düzeyi düşük olan antrenörlere kıyasla daha yüksek puanlar aldıkları gözlemlenmiştir. Mesleki yeterlilik de bununla bağlantılı olarak eğitim düzeyi arttıkça yükseliş göstermektedir.

Tenis Antrenörlerinin Etik Değerlere Yatkınlık Düzeyleri alt boyutlarından Sorumluluk ve Hoşgörü alt boyutları ile eğitim düzeyi arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Buna sonuçlara göre ölçeğinin Profesyonellik ve Saygı alt boyutunda sayısal olarak bir fark tespit edilememiştir ($p > 0.05$). Güvendi ve diğerleri (2016) ile Koçak'ın (2015) yaptıkları çalışmalar da antrenörlerin eğitim durumlarına göre meslek etiği davranışlarına ilişkin görüşlerinde anlamlı farklılık göstermediğini bildirerek bu çalışmanın bulgularını desteklemiştir. Rıntaugu ve Bailasha'da (2011) koçların sergiledikleri koç liderlik davranışlarının eğitim düzeyine göre farklılık göstermediğini bildirmişlerdir. Eskicioğlu vd. (2012-2014)'nın yaptığı çalışmada ise eğitim seviyesi yüksek olan yöneticilerin eşitlik ilkesine bakış açısı diğer yöneticilere oranla farklı olduğu görüşme yapılan kişiler tarafından vurgulanmıştır. Çeviker (2019)

alışmasında sporcuların eğitim düzeylerinin antrenörlerin meslek etiğine uyma düzeylerine ilişkin görüşlerinde anlamlı farklılığa neden olmaktadır sonucuna ulaşmıştır. . Toklu (2010)

ÖNERİLER

- Tenis antrenörlerinin mesleki yeterlilikleri sporcunun gelişiminde ve ilerlemesinde büyük rol oynadığı anlaşılmıştır. Antrenörlerin bu konuda kendini geliştirmesi sporcu performansı açısından önemlidir.
- Tenis antrenörlerinin etik değerlere yatkınlığı sporcunun gelişiminde ve ilerlemesinde büyük rol oynadığı anlaşılmıştır. Antrenörlerin bu konuda kendini geliştirmesi sporcu performansı açısından önemlidir.
- Tenis antrenörünün etik konularda ve mesleki yeterlilik boyutunda sporcu kadar kendisini de geliştirmesi ve yenilemesi hem spor adına hem sporcu adına alana daha anlamlı katkı katabilir.
- Etik değerlerin ve mesleki yeterliliğin gelişmesi adına daha fazla eğitim verilip eğitimcilerin bu alanda kendilerini daha yukarı çekmesi sağlanabilir.
- Tenis antrenörleri alanında meslek yeterliliği ve etik anlamında literatür tarandığında yapılan çalışmaların azlığı bu çalışmanın alandaki antrenörlere katkı sağlayabileceği anlaşılmıştır.
- Yapılan bu çalışma tenis antrenörlüğü dışında diğer branşlarda da yapılması diğer branşların antrenör ve sporcu seviyelerinin de hem mental açıdan hem fiziksel açıdan gelişimine katkı sağlar.
- Bu araştırma örneği İstanbul evreninden sonra Türkiye genelinde de yapılarak katılımcıların artması daha fazla kitleye ulaşması adına olumlu bir çalışma olur.
- Antrenörlük belgesi alımında ve kademe yükseltme sınavlarında etik değerler ve mesleki yeterlilik alanında daha fazla eğitim verilerek antrenörlerin donanımı saha çalışmalarına yansıtması konusunda katkı sağlanabilir.
- Yapılan bu çalışma elit performans sporcusu olan tenis oyuncularının antrenörleri üstünde tekrarlanırsa bu ileri seviye oyuncuların gelişimi ve antrenörlerin bakış açısında olumlu anlamda farklılık kazandırabilir.

KAYNAKÇA

- Ağırbaş, İ. S., Savaş, E. ve Belli, E. (2020). Antrenörlerin öz yeterlilikleri ile iletişim becerileri ilişkisi/the relationship between coaches' self-efficacy and communication skills. *Anatolia Sport Research*, 1(1), 25-36.
- Aydın, İ. (2003). Eğitim ve öğretimde etik. *Pegem Yayıncılık, Ankara*.
- Bandura, A. (1977). Öz-yeterlik: Birleştirici bir davranış değişikliği teorisine doğru. *Psikolojik inceleme*, 84 (2), 191.
- Biber E. (2008) Türk Futbol Antrenörlerinin Tükenmişlik Düzeylerinin Değerlendirilmesi
- Bursalıoğlu, Z. (1981). Cumhuriyet-Laiklik-Eğitim Üzerine. *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi*, 2(5), 379-382.
- Casey, B, Nuttall, L ve Pezaris, E. (1997). Matematik üniversitesine giriş testi puanlarında cinsiyet farklılıklarının araçları: mekansal becerilerin içselleştirilmiş inançlar ve kaygılarla karşılaştırılması. *Gelişim psikolojisi*, 33 (4), 669.
- Crespo, M. ve Miley, D. (1998). ITF gelişmiş antrenörler el kitabı. (*Başlık yok*).
- Çeviker, A. (2013). Ankara amatör süper lig futbolcularının antrenörlerinde gözlemledikleri etik ve etik dışı işlemler. *Gazi Üniversitesi, Ankara*.
- Davis, L. ve Jowett, S. (2014). Antrenör-sporcu bağlılığı ve antrenör-sporcu ilişkisinin kalitesi: Sporçunun refahına etkileri. *Spor bilimleri dergisi*, 32 (15), 1454-1464.
- Deryahanoğlu, G. (2019). Sporda yabancılaşma ve kişilik özellikleri ilişkisi üzerine bir alan araştırması.
- Dolaşır, S. (2005). Antrenörlerin mesleki etik ilkelere uyma düzeylerine ilişkin antrenör ve sporcu görüşleri.
- Erzen, E. ve Ceylan, M. (2020). Covid-19 Salgını Ve Uzaktan Eğitim: Uygulamadaki Sorunlar. *Ekev Akademi Dergisi*, (84), 229-248.
- Eskicioğlu, Y., Doğu, G. ve Özsoy, S. (2012). Antrenör ve sporcu gözüyle spor dininin kararlarında etik ilkelere bağlılıklarının incelenmesi (Beko Basketbol Ligi örneği). *İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 4 (1-2), 13-22.
- Eskicioğlu, Y., Doğu, G. ve Özsoy, S. (2012). Antrenör ve sporcu gözüyle spor yöneticilerinin kararlarında etik ilkelere bağlılıklarının incelenmesi (Beko Basketbol Ligi örneği). *İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1-2), 13-22.
- Feltz, L. ve Lirgg, D. (2001). Sporcuların, takımların ve antrenörlerin öz yeterlik inançları. *Spor psikolojisi el kitabı*, 2 (2001), 340-61.

- Gözener, B., Büyükbay, E. O.,- ve Sayılı, M. (2008). Gıda güvenliği konusunda öğrencilerin bilgi düzeylerinin incelenmesi. *Journal of Agricultural Faculty of Gaziosmanpaşa University (JAFAG)*, 2009(2), 45-53.
- Güllü, S., ve Donuk, B. (2019). Futbol antrenörlerinin duygusal emek ve antrenör yeterlilikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Tarih Okulu Dergisi (TOD)*, 12(38), 58-79.
- Gündüz, B. ve Çelikkaleli, Ö. (2009). Okul psikolojik danışmanlarında başarıya ulaşma yeteneği. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* , 5 (1).
- Gürcan, A. (2005). Bilgisayar Özyeterliliği Algısı İle Bilişsel Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki. *Avrasya Eğitim Araştırmaları Dergisi (EJER)* , (19).
- Güvendi, B., ve Keskin, B. (2020). Sporcuların antrenörlerinden algıladıkları etik dışı davranış algısına göre saldırganlık ve öfke davranışlarının incelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 5(2), 134-145.
- Güvendi, B., Türksöy, A., Keskin, N., Altıncı, E. E. ve Şahin, S. (2016). antrenörlerin mesleki etik ilkelere uyma düzeyleri ile kişilik özellikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi investigation of relationship between compliance level of ethical codes of athletic coaches and personal-ity characteristics. *imtiyaz sahibi*, 43.
- Hamza, A. ve Banazılı, A. (2020). Türkiye’de Uyuşturucu Madde Bağımlılığıyla Mücadele: Narkotik Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı Raporları Üzerinden Bir İnceleme. *Medeniyet Araştırmaları Dergisi*, 5(1), 63-80.
- Hoy, K ve Woolfolk, A (1993). Öğretmenlerin yeterlik duygusu ve okulların örgütsel sağlığı. *İlkokul dergisi* , 93 (4), 355-372.
- Jowett, S. ve Timson-Katchis, M. (2005). Sporda sosyal ağlar: Antrenör-sporcu ilişkisinde ebeveyn etkisi. *Spor psikoloğu* , 19 (3).
- Kadir, A, Karadağ, Ö. ve Mirzeoğlu, A. D. (2022). Voleybol Antrenörlerinin Meslek Etiği Davranışlarına İlişkin Antrenör ve Sporcu Görüşlerinin Karşılaştırılması. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 27(3), 171-188.
- Kahraman, M., E. (2020). COVID-19 salgınının uygulamalı derslere etkisi ve bu derslerin uzaktan eğitimle yürütülmesi: Temel tasarım dersi örneği. *Medeniyet Sanat Dergisi*, 6(1), 44-56.
- Karaşar, B. Ve Öğülmüş, S. (2012). Sosyal onay ihtiyacı ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik analizi. *Ege Eğitim Dergisi*, 17(1), 84-104.
- Kayır, B. ve Özbek, O. (2019). Antrenörlerin Meslek Etiği Davranışları Ölçeğinin Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 17(3), 134-144.
- Kermen, O (2002). Tenis, Teknik Ve Taktikleri. Nobel Yayınları, Ankara,

- Korkmaz, İ. (2006). Yeni İlköğretim Birincisınıf Programının Öğretmenler Tarafından Değerlendirilmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (16), 419-431.
- Kuçuradi, İ. (2000). Felsefenin zorlukları ve felsefenin zorlukları. *Diyojen*, 48 (192), 54-60.
- Mageau, G. ve Vallerand, R. (2003). Antrenör-sporcu ilişkisi: Motivasyon modeli. *Spor bilimleri dergisi*, 21 (11), 883-904.
- Malete, L. ve Feltz, DL (2000). Koçluk eğitimi programının koçluk yeterliliğine etkisi. *Spor Psikoloğu*, 14 (4), 410-417.
- Martínez-Gallego, R., Crespo, M., Ramón Llin, J., Micó, S. ve Guzmán Luján, JF (2020). Sert kortlarda çift erkekler profesyonel tenisi: Oyun yapısı ve puan bitiş özellikleri.
- Miller, T., Jessop, J., Mauthner, M. ve Birch, M. (2012). Nitel araştırmada etik. *Nitel Araştırmalarda Etik*, 1-208.
- O'Hair, D., Friedrich, GW ve Dixon, LD (1998). İş dünyasında ve mesleklerde stratejik iletişim.
- Öner D. (1998) 2. Lig play off (yükselme grubu) antrenörlerinin başarı ve başarısızlıklarına etki eden faktörler
- Özbek, Ö., Bozkurt, Ö. Y. ve Erkliğ, A. (2019). An experimental study on intraply fiber hybridization of filament wound composite pipes subjected to quasi-static compression loading. *Polymer Testing*, 79, 106082.
- Potrac, P., Jones, R. ve Armour, K. (2002). 'Her Şey Saygı Kazanmakla İlgili': Uzman Bir İngiliz Futbol Antrenörünün Antrenörlük Davranışları. *Spor, eğitim ve toplum*, 7 (2), 183-202.
- Schunk, D. H. ve Pajares, F. (2002). Akademik öz yeterliliğin geliştirilmesi. *Başarı motivasyonunun geliştirilmesinde* (s. 15-31). Akademik Basın.
- Sezen, G. (2003). Profesyonel ve amatör futbolcuların Fair play anlayışları. İ. Yıldırım, P. Doğan & EE Erturan. *Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi*, 10-11.
- Somoğlu, MB ve Yazıcı, Ö. F. (2021). Spora Özel Yaşam Doyumunun Belirleyicisi Olarak Antrenör-Sporcu İlişkisi ve Okul Deneyimi. *Eğitim Üç Aylık İncelemeler*, 4 (4).
- Terry P. The Psychology of the Coach-Athlete Relationship, London, Bull. S.J. Sport Psychology, Self-Help Guide, The Crowood Press, 103-120. (1991)
- Toklu O. (2010) Tenis antrenörlerinde liderlik özellikleri ve öz yeterlilikleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi

- Tschannen-Moran, M. ve Hoy, AW (2001). Öğretmen yeterliliği: Zor bir yapıyı yakalamak. *Öğretim ve öğretmen eğitimi* , 17 (7), 783-805.
- Tuncel, S. D. Ve Büyüköztürk, Ş. (2009). Antrenörlerin mesleki etik ilkeleri nelerdir? Nasıl ölçülür? Ölçek geliştirme: ölçeğin geçerlik ve güvenilirliği. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(4), 159-168.
- Turkay, H., Mumcu, H. E., Çeviker, A., Güngöz, E., & Kurtuluş, Ö. Z. L. Ü. (2019). Beden eğitiminde temel psikolojik ihtiyaçlar ölçeğinin türkçeye uyarlanması. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39(2), 1135-1155.
- Yazıcıoğlu, Y. ve Erdoğan, S. (2004). SPSS applied scientific research methods. *Ankara: Detay Publishing*.

ÖZGEÇMİŞ

İlk, orta ve lise eğitimini İstanbul'da tamamladı.2015 yılında İstanbul Gelişim Üniversitesinde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda ‘’antrenörlük’’ bölümünü kazanarak 2019 yılında buradan mezun oldu. 3. Kademe Tenis antrenörlüğüne sahiptir. 2019'da başladığı Gençlik ve Spor Bakanlığında halen aktif olarak tenis antrenörü olarak devam etmektedir.

